

VEZETŐK LAPJA

MAGYAR CSERKÉSZVEZETŐK ÉS SZÜLŐK FÉLÉVI ÉRTESETŐJE

BODNÁR GÁBORNÉ
JÁMBOR ÁGNES
1931-2009
ÁGI NÉNI 1965-BEN

DR. ÁDÁM JÁNOS S. J.
1927-2010
ÁDÁM ATYA 1989-BEN

2010

107. SZÁM

E SZÁMUNK HÁRMAS JELLEGŰ

Elsőként megemlékezünk két elhunyt kimagasló cserkészvezetőről, akiknek sokan oly sokat köszönhetünk. Másodízben ez évben az első magyar cserkészcsapat megalakulásától számítva, a magyar cserkészzet fennállásának 100. és a külföldinek 65. évfordulóját ünnepeljük. Végül pedig a *Vezetők Lapja* további kézbesítésének tervéről számolunk be. ■

FELHÍVÁS!

A *Vezetők Lapja* kiküldése a 2011. év első számától kezdve elektronikusan történik, kivéve azoknak, akik nyomtatva igénylik!

A Szövetség Intéző Bizottságának döntése alapján a *Vezetők Lapja* a 108., vagyis a 2011. év első számától kezdve elektronikus formában jelenik meg. Ennek szüksége főleg takarékosági okokból ered, de ökológiai, munkamegosztási és terjesztési okok is hozzájárulnak. Előnyei közé sorolható elsősorban a gyors és biztos kézhez kapása - amennyiben helyes villanyposta címre megy - továbbá az esetleges színes képek közlése és kinyomtatási lehetősége is egyszerűbbé válik. Remélhetőleg a lap elektronikus kiadással a fedőlap letöltése is megoldást nyer.

Fontosnak tartom viszont megosztani vezetőtársaimmal, hogy ennek az új eljárásnak vannak hátrányai is, amelyek közül néhányat felsorolok. Többek között: a számítógép használata ártalmas a szemnek, a hosszab ideig egyhelyben való ülés egészségtelen. A felmérések és esetleg saját megfigyeléseink alapján is tudjuk, hogy figyelőképességünk a képernyőről való szövegolvasásnál - ellentétben a kinyomtatott szöveggel - jóval gyengébb. Tehát hosszabb szöveget kevésbé olvasunk végig, és kevésbé figyelmesen. Agyunk ez esetben az információt másképpen fogja fel, mint a nyomtatott szöveget - a számítógépen megjelenő írást felületesebben dolgozza fel. Az olvasó mindinkább csak átfut az írottakon. Továbbá kinyomtatása esetében a lap egyes oldalait laponként kell kinyomtatni, melyeket megőrzés céljából össze is kell kapcsolni. Ez nem mindenki részére egyszerű. A nyomtató géptől függően, a minőség is kétséges.

Mi lesz az eljárás a *nyomtatott kiadás bevezetésére*? A nyomtatott formában való igényléshez *szükséges* a mellékelt űrlap kitöltése és visszaküldése. Csapatparancsnokok csapatuk részére egyszerre is visszaküldhetik. Területi elosztók, azaz körzeti, ill. kerületi parancsnokok is egyszerre begyűjthetik és a kitöltött íveket továbbíthatják. Az űrlapot(kat) postai úton az alábbi címre kell visszaküldeni: Klara Felsővalyi, 100 Haven Ave. #10D, New York, NY 10032-2623, USA. A felmerülő kérdéseket az ő címére kérjük küldeni: felsok@yahoo.com. Kiküldését Felsővalyi Klára cst., cspk., és a garfieldi fncs.-ek vállalják. ■

Főszerkesztő

HÍREK

A központi jubileumi tábor (11 országból) és az európai kerület jubileumi tábor (szintén 11 országból, a két tábor együtt 15 országból) sikeresen lezajlott, melyeken összesen közel 1000 magyar cserkész táborozott. A dél-amerikai kerület jubileumi tábora jövő év januárjában kerül megrendezésre.

A Magyar Cserkészszövetség a magyar cserkészzet 100. évfordulóját 2012-ben ünnepli, az 1912-ben való megalakulásától számítva. Erre a KMCSSZ is küld résztvevőket. ■

Két kiváló cserkészvezetőre emlékezünk

Az utóbbi hónapokban két kimagasló cserkészvezető hagyott itt bennünket. A 32 éven aluliak talán kevésbé emlékeznek rájuk, lehet, hogy nem is ismerték őket, de szellemiségük, emléküik örökre velünk marad.

Az örök cserkészházába költözött Bodnár Gáborné Jámbor Ágnes cscst., sokaknak Ági néni, és dr. Ádám János S.J., cscst., azaz Ádám atya, vagy egyszerűen csak „Atya”.

Mindkettőjük meghatározó szerepet játszott a külföldi magyar cserkészéletében. Ezért jelen számunk egy részét e két kimagasló, önfeláldozó, szolgálatkész, és kitartó cserkészvezető emlékének szenteljük. Példás életük útmutatóként szolgál, a ránk bízott cserkészeket abban a szellemben kell neveljük, ahogyan ők is neveltek minket. A szó szoros értelmében emberebb emberek voltak. Öntudatos magyarságtudatuk, lelki alkatuk az igazi cserkész életét állította elénk, mindkettőjük részéről más és más formában. Ági néni inkább a gyakorlati és praktikus cserkészvezető volt, Ádám atya pedig lelki vezető.

Bodnár Ági cserkészpályafutását férje, Bodnár Gábor, révén kezdte a németországi menekülttáborokban. 18 éves korában már őrsvezetőképző tábort vezetett, és a cserkészvezetői lépcsőfokozatokat mind végigjárta. Az itt szerzett tapasztalatokkal a rábízott leányokat nevelte, hisz e gyakorlat nélkül kevésbé lehet valaki eredményes cserkészvezető. Értette a cserkészéletet, és különösen a leánycserkészéletet, mert ebben nőtt fel. Felnőtt életét a családja és a cserkészélet szolgálatában töltötte. Ha rágondolunk, az összetartó erő, az alázatosság, a szerénység, a család összetartója jelzők jutnak eszünkbe. Hivatását mint feleség és családanya teljes odaadással végezte. Mint csapatparancsnok példás volt, vezetői tevékenysége pedig határozott. Minden lehető cserkészegységet vezetett és tanította a felnövő nemzedékeket. Csapat- és vezetőképző táborokat szervezett és vezetett. Itt ugyanúgy helytállt mind családjában, mind a helyi templom közösségi munkájában és a társadalmi szervezésekben. Nem egyszer kellett kiálljon a fiatalabb cserkészek mellett a cserkészház szomszédságában lakók panaszkodása miatt, ahol sokszor békeközvetítői szerepet vállalt. Aktív cserkészvezető volt 1947-től 1972-ig, de munkája azután sem szűnt meg. Amikor szükség volt rá, további feladatokat vállalt.

Ádám atya önzetlen életét teljes mértékben papi hivatásának és ebből 37 évet a külföldi magyar cserkészéletnek szentelte. A Szövetség hallgatólagos lelki vezetője, lelkigyakorlatok szervezője és vezetője több kerületben. Makulátlan erkölcsi tisztasága példás volt. A híres „Pisztráng” levelei maradandó erkölcsi értékeket tartalmaznak. Számtalan cserkészpárt esketett, gyermekeket keresztelt, bérált, és cserkészvezetőket és hozzátartozókat temetett. Bodnár Gábor sokszor kikérte tanácsát. Mindenki barátja volt, ezért bizalommal voltak iránta, és nevelési tanácsai meghallgatásra találtak. A tartományfőnöke által Magyarországra való visszahívása után először a Magyar Jezsuita Rendtartomány főnöke lett, majd a miskolci Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium prefektusi munkája kötötte le. A Magyar Jezsuita Rendtartomány visszaállításában oroszán szerepet vállalt. Noha részére a pénzgyűjtés természetellenes volt, kötelességét viszont ebben is teljesítette azzal, hogy több mint 425 ezer dollárt e célra összegyűjtött, nagyrészt attól az amerikai egyházközségtől, amelynél hétvégi szolgálatot teljesített. A Rend által megkövetelt műveltség révén nem csak a pedagógiához értett, de a lélektan, a filozófia és az erkölcsstan szakembere volt. A Fordham Egyetemen saját maga által kidolgozott kurzust is tanított. A magyar történelmet és irodalmat is jól ismerte. A legjobban az fájt neki, hogy nem volt sikeres a cserkészek körében a papi utánpótlás. A Sík Sándor Cserkészpark fenyőkatedrálisát méltóképpen róla nevezték el.

Fischer Viktor ■

Bodnár Gáborné Jámbor Ágnes (Szombathely, 1931 – Garfield, New Jersey, USA, 2009)

A cserkészek többsége Ági néniről csak annyit tud, hogy ő volt szövetségünk vezetőjének a felesége. Pedig jóval több volt annál: példás cserkészvezető.

Jámbor Ágnes 14 éves volt, amikor a II. világháború végén szüleivel és három fiútestvérével Németországba menekült. Két bátyja, Lajos és Pál ismertette meg vele a cserkészetet, így kapcsolódott be a bajorországi kösslarni csapat lány rajának munkájába. De akkor már a menekült táborokból kezdtek tovább vándorolni a családok. Fontos volt, hogy a cserkészek minél több kiképzést kapjanak, hogy akárhova kerülnek tovább cserkészkedhessenek. Ezért Ági 1948-ban egymás után elvégezte az őrsvezetői, majd a segédtszti tábort. A következő évben már cserkésztszti tábort végzett és ugyanakkor több öv. és st. táboron lett kiképző. Vidám, talpraesett, gyakorlati cserkész volt, nagyon értékes munkát végzett a táborok szervezésében és a kiképzésben – akkor még Németországban, később pedig már az Egyesült Államokban.

1949-ben ment férjhez, és a következő évben a család a New Jersey-i Garfielden telepedett le. Otthonukban volt a Szövetség központja, ahonnan Gáborbá az egész világon szétszórt csapatokat irányította. Miközben az évek során nyolc gyerekük született, Ági odaadással segítette férjét a központi meg nem szűnő munkában, a *Magyar Cserkész* szerkesztésében, körlevelek írásában, az első leánycserkészkönyv szerkesztésében, a vezetőképzésben. Tíz éven keresztül parancsnoka volt a központi leány segédtszti és őrsvetőképző táboroknak. Évekig volt leánycserkész vezetőtszti. De emellett mindig kész volt vendégül látni a Szövetség központjában állandóan megjelenő cserkészeket. Bodnárék Lanza Avenue-i háza az egész világon közismert volt meleg vendégszeretetéről. Hozzájuk bármikor beállíthatott minden cserkész, finom vacsorát kapott, a távolról jövő pedig szállást, és Ági humorral bírta és tűrte, hogy otthonában soha egy nyugodt perc nem volt.

Ugyanakkor Ági fáradhatatlanul segítette a garfieldi csapatokat. 1960 és 1972 között kétszer volt a 38. sz. Rozgonyi Cicelle lcs. parancsnoka. Ezalatt virágzott fel a csapat élete és lett saját otthona. Remek táborokat vezetett, cserkésznapokat rendezett. Nincs táborhely? Ági kocsijába ültette gyerekeit és megkereste a környék összes lehetőségét. Új műsor kell a cserkésznapra? Ági elővette a vaskos néprajzkönyveket, lemintázta és megvarrta a népviseleteket, betanította a hozzávaló népdalokat és tánclépéseket, és ragyogó előadást állított össze az esztendő népszokásairól. Csendesen, szerényen mindig előteremtette a szükségeset ahhoz, hogy környezetében valódi cserkészmunka folyhasson. Ezért harcolt kitartóan egy méltó cserkészotthon megszerzéséért, majd fenntartásáért. Élete végéig támogatta a cserkészrendezvényeket. Még nagyon betegen sem maradt el a vasárnapi mise utáni cserkészebédekről.

Nem csupán a garfieldi csapatok gondolnak hálás szívvel Ági nénire, hanem mi is, a világ minden részében szétszórt barátai, munkatársai, cserkészei. Köszönjük Áginak, hogy ott állt végig a Szövetség kibontakozásában, és hogy az ma is – 65 év után – virágzik!

Némethyné Kesserű Judit cscst. ■

Tudod-e, hogy a Külföldi Magyar Cserkészszövetség öt kerületének 11 országában működik magyar cserkészzet? Ezek: I. ker. (Európa) - Ausztria, Hollandia, Németország, Svájc, Svédország; II. ker. (Dél-Amerika) - Argentína és Brazília; III. ker. - Amerikai Egyesült Államok és Venezuela; IV. ker. - Ausztrália; V. ker. - Kanada. ■

„Ki a gyermek képzelőtehetségre hat, az egész valójának irányt ad.” *báró Eötvös József*

Emlékek [Bodnár Gáborné] Jámbor Ágiról

Tizenöt éves voltam, amikor a kösslarni barakktáborba kerültem és megismertem a 14 éves Jámbor Ágit. Ez 1945-ben volt. Jóformán együtt nőttünk fel kislányból, nagylánnyá.

Áginak nagy családja volt, két bátyja, Pali és Lajos, és öccse László, „a Foltos”. A nagybarakk legnagyobb szobáját foglalták el, az utcára néző ablakokkal. A mi szobánk is az utcára nézett. A kettő között volt a Rennerék két szobája.

Hosszú ideig csak hárman voltunk serdülő korban levő gyerekek. A falusi iskolában csak elemi volt, tehát nem jártunk iskolába, hanem szabadon mászkáltunk a közeli erdő és lokátor között. (A „lokátor” a II. világháborúban használt őse volt a radárnak...)

Gombát vagy áfonyát szedtünk és gyakrabban tüzelőfát - mi hárman, Ági, az öcsém, és én. Egy ilyen sétálás alkalmával arról beszélgettünk Ágival, hogy mit akarunk a jövőben csinálni. Én azt mondtam, hogy férjhez megyek és sok gyereket akarok. A honfoglaló Árpádnak Rékával kilenc gyereke volt, én is ennyit szeretnék. Ági kinevetett és azt mondta, hogy két vagy három bőven elég, majd meglátom az első után.

Ági bátyja, Pali indítványára, egy időre elment egy szabás-varrás tanfolyamra és mint vizsgázott és diplomás varrónőként jött vissza. Valóban nagyon jól megtanulta a mesterséget és nagyon szorgalmas volt. Egy időben bejártunk a pockingi zsidó táborba rendeléseket felvenni. Ági remekül szabott - varrt, én pulóvereket és harisnyákat kötöttem a zsidóknak, akik természetben fizettek amerikai konzervekkel, ruhaanyaggal, gyapjúval, tejjel, és amerikai cigarettával - amivel a megszálló csapatok bőven elárasztották őket. Ezek olyan dolgok voltak, amiket üzletben nem lehet kapni.

A cserkészzel az altöttingi Szent István-napi zárandoklaton találkoztunk először. Jámbor Pali meg öcsém már a cserkészekkel vonultak fel, de mi csak a közönség soraiból néztük őket és ott láttuk először, hogy lányok is cserkészkednek a fiúkkal együtt.

Persze mi is jelentkeztünk. Engemet még Debrecenben avattak cserkészzé, hát jelentkeztem az első guttenbergi leányörsvezető táborba. A kösslarni vegyes cserkészcsoport még 1947-ben megalakult, Jámbor Pali vezetésével. Első szereplésünk a bajorországi magyar cserkészközösségben, az 1947-es Passau-Waldwerke-i akadályversenyen volt. A Pocking-Passau-i vonatban találkoztunk össze azokkal a cserkészekkel, akik Pfarrkirchen-Eggenfelden felől jöttek. Ági ott ismerte meg Bodnár Gábort és én meg Lajtaváry Danit.

Különben az akadályversenyből semmi sem lett, mert Passauban két napig ömlött az eső, és a reggel 6 órakor lerakott útjeleket, véres lábnyomokat, nyilakat, leveleket nyomtalanul elvitte a víz. Ehelyett reggeltől estig a barakktábor egyik üres termében nótáztunk. Bodnár Gábor egy csomó, addig nekünk ismeretlen népdalt tanított be a társaságnak, aztán meg készültünk az esti tábortűzre, amit szintén nem a szabadban, hanem az iskola egyik termében, műtűz mellett tartottunk.

Ági igen gyorsan belelkesedett a cserkészletbe. Szorgalmával, találékonyságával, ügyességével a táborok szervezésében, és a vezetőképzésben nagyon értékes munkát végzett. Az irlbachi leánysegédtiszt táborát együtt végeztük el, és ő nem csak segédtisztjelölt, hanem előadó és vizsgáztató is volt.

Lajtaváryné Buza Mária, São Paulo, Brazília ■

Bodnárné Jámbor Ágnes cscst. cserkészpályafutásának mérföldkövei

Előző számunkban Ági néni megemlékezésében helyszúke miatt a lakóhelyén, a Garfield környékén végzett cserkészmunkáját méltattuk. Most a központi és körzeti tevékenységeiről emlékezünk meg.

Egymás után vállalta el a cserkészfeladatokat. Férje cserkész-ügyek intézésében sokszor távol volt otthonról, így ő sokszor névtelenül helyettesítette Gáborbát. Intézkedett, telefonált, üzeneteket vett, szervezett, bevásárolt, s amikor cserkészvendégek voltak, mint vendégszerető háziasszony fogadott mindenkit. Családját is közben ellátta, gyerekeit nevelte. Majdnem elképzelhetetlen, hogy a magyar emigrációban valaki ennyi feladatot teljesített önkéntesen, talán még fizetéssel sem. Ezen kívül, az 1968-ban a Garfield-i Cserkészház (ma Bodnár Gábor Cserkészház) megvétele után annak ügyeit is. Amikor szükség volt rá, - amikor nem akadt más, kétszer elvállalta a helyi leánycsapat parancsnokságát is. Amint az alábbi kimutatásból látható, egész életét a cserkészetnek szentelte, mint ahogyan férje, Bodnár Gábor is. Valóban könnyvet lehetne írni a Bodnár család életéről. Talán valaki egyszer majd megteszi!

Aktív cserkészvezetői munkája után (de még közben is) a helyi két csapat tanácsadója és többször Fenntartó Testületi tag, 1993-ban annak elnöke is volt. Ugyanakkor szüntelenül tevékenykedett a helyi magyar közösségben.

Szövetségi (központi) beosztásai

Igazoló Bizottsági tag, 1948, 1961-1963; Intéző Bizottsági tag, 1949-1965; Végrehajtó Bizottsági tag, 1951-1965; Leánycserkész mozgalmi titkár és I. ker. leánycserkész vezetőtisz, 1949-1950; Leánycserkész központi osztályvezető, 1953-1961; Leánycserkész vezetőtisz, 1961-1965 (ugyanakkor csapatparancsnok 1960-tól 1963-ig); Kiképzési és Nevelési Osztály tagja, 1963-1965; Társelnök, 1965-1971; Tiszteletbeli elnök, 1989-haláláig.

Vezetőképzőtáborok táborparancsnoka

1949, Bergen, Németország: leányőrsvezetőképző

1949, Saldenburg, Németország: leányőrsvezetőképző

1950, Saldenburg, Németország: leánycserkész tisztképző, leánysegédtisztképző és leányőrsvezetőképző

1952, Derby, New York, USA: cserkész tisztképző, leánysegédtisztképző, és leányőrsvezetőképző

1953, Welland, Ontario, Kanada: cserkész tisztképző, segédtisztképző, leánysegédtisztképző, fiú és leányőrsvezetőképző

1957, Rummerfield, Pennsylvania, USA: kiscserkészvezető.

Cserkészcsapat tiszti kinevezését a leánytiszték közül az elsők között kapta meg, 1959-ben. Több csapat- és körzeti tábor parancsnoka, beleértve az 1955-ben a Hudson, New York melletti emlékezetes New York körzeti tábort is.

Kitüntetései

- A Szövetség legmagasabb kitüntetését, a *Jó munkáért! Teleki-emlékérmét* az elsők között kapta, 1960-ban.
- A 2004-ben tartott Központi Cserkészbálon kimagasló és életre szóló cserkészmunkájáért külön díszokleveles kitüntetést kapott. ■

Emlékezzünk Dr. Ádám János S.J., cscst.-ről, „az Atyáról”

(Pécs, 1927. április 15 - Miskolc, 2010. április 15)

1945-ben lépett a jezsuiták közé. Bár természeténél fogva - saját bevallása szerint - fiatalon is óvatos duhaj volt, ő is egy vonatszerelvény transzformátor tartálya fölött tette meg az utat Budapesttől Linzig, hogy jezsuita képzése biztosítva legyen. 45 évnyi „számkivetés” várt rá. Innsbruck, Észak-Olaszország, München, Leuven, aztán újra München volt tanulmányai színhelye a doktorátusig. Teológiai tanulmányainak költségét a kanadai jezsuita tartomány vállalta. Torontóban szentelték pappá 1960-ban, ott vált kedves munkájává a cserkészekkel való foglalkozás. 1962-től New York-ban a Fordham egyetemen tanított, de sokkal inkább papnak, mint professzornak érezte magát. Szívesen segített ki a környékbeli plébániákon, s közben gazdag, sokrétű kapcsolatba került sok emberrel, és e kapcsolatait hűségesen ápolta. Sok száz külföldi fiatal számára egyszerűen ő volt „az Atya”. 1968-ban a külföldi magyar tartományrész provinciálisa lett. Ekkortól kezdve lett nagy segítségé Babos István S.J. 1994-ben tért vissza Budapestre az egyesített magyar rendtartomány szükségleteit szolgálni. Túl a hetvenen, odahaza is el kellett vállalnia a tartomány vezetését. A miskolci jezsuita gimnázium kezdettől szívügye volt. Jelenleg az ottani gyerekek százai számára lett megint ő „az Atya”.

Önéletrajzából, megjelent A Szív jubileumi számában, 2008. decemberében

Legyőzte a vízesést!

Pedig volt ám, és még hogy milyen! A II. világháború forgószele, a bécsi vonat alatti menekülés, az amerikai mindennapi élet, „the Bronx” (ahol a Fordham egyetem van). Idős korában, amikor más ember nyugdíjba megy, egy szétesett országban vállalt el komoly felelősséget. Majd jött végre a miskolci nyugdíj, ahol kamaszokkal körbevéve pofozgatható alkonyatig. És sohase adta fel a reményt, hanem mindig törődött velük. Megbecsülte azt is, aki nem volt vallásos, átsegítette a fiatalokat a kamaszkor küzdelmein. Lelkiismeretünk, néha papunk, de főleg barátunk volt. Adja Isten, hogy követhessük példáját, mi is olyan cserkészesen, és eredménnyel éljük életünket, nekünk is olyan jó barátunk legyen az Úr Jézus Krisztus, mint amilyen az Atyaé volt.

Szentkirályi Endre cscst., Cleveland, Ohio

„...Életének négy fő cselekvési tere volt: jezsuitának lenni, segédplébánosi feladatait ellátni, valamint egyetemi tanárnak és cserkészvezetőnek lenni - mindegyik téren szeretettel szolgált.

Mint jezsuita, a külföldi magyar rendtartomány vezetője volt kilenc éven át - tehát rajvezetőjük volt. Annak ellenére, hogy részben azért választotta a papi pályát, hogy ne kelljen az anyagi dolgokkal foglalkozni, 1962 óta egyik munkája a pénzgyűjtés volt, és 1989 után még nagyobb lendülettel nekiállt, hogy a magyarországi jezsuitákat segítse. Amikor a legtöbb ember 67 éves korában nyugdíjba vonul, Atya visszaköltözött Magyarországra és rendtartományfőnök helyettes lett. 1996-tól 2002-ig pedig tartományfőnök volt és közben a novíciátusért is felelős volt. Tehát a magyar jezsuitáknak volt a csapatparancsnoka. Utána Miskolcon szolgált mint nevelő a Jezsuita Gimnáziumban és őrsvezetője volt az ottani jezsuitáknak egészen a haláláig.

A Fordham egyetemen 32 éven át filozófiát és etikát tanított, ahol diákjait a szekuláris világban erkölcsös nézetre próbálta nevelni. Nem szégyellte a klerikális gallért viselni, hogy lássák, hogy pap és ezen keresztül is elgondolkoztassa őket. ...”

Cserkészszövetségünkbeli munkájáról: „...Nem számított neki, hogy valaki katolikus, református, evangélikus, vagy akár hitetlen volt - a lényeg a kapcsolat megteremtése és a szeretetre való vezetés volt.”

*Szentkirályi Pál cscst., szöv. vezetőtiszttel búcsúbeszédéből,
a Clevelandban tartott gyászmemorialisról ■*

Gondolatok Ádám atyáról

Szerette a zsíros kenyeret, megsózva és piros paprikával;

Szerette a jó fiúkat, de még inkább a rosszakat, a csibészeket, a vagányokat. Átlátott a hamis bravúron, felismerte bennük az önbizalom és szeretet hiányát, meggyőzte őket arról, hogy akkor is szereti őket ha nem tökéletesek;

Szerette a Jóistent, de nem az ótestamentum dörmögő, haragos napostiszt Istenét, hanem azt aki a Jordán partján őrsi összejövetelet tartott a tizenkettőnek;

Szerette a vidámságot, szeretett nevetni, talán akkor a legjobban amikor Ő volt a móka vagy történet témája, csattanója;

Szerette azokat, akik minden hála, elismerés és fizetség nélkül a háttérben másokat szolgáltak; nem volt türelme a „színpadon szereplőkhöz”, a szónokokhoz, a díszbe öltözőkhöz.

Szerette barátait, felcsillantak szemei mikor messziről meglátta őket, rohant feléjük öleléssel és pofonnal;

Szerette a jó szivart míg észre nem vette, hogy fiatal barátai utánozzák, aztán azonnal abbahagyta a szivarozást;

Szerette Sík Sándort, Kaszap Istvánt, Teleki Pált és mindazokat, akiket nem sodort az ár;

Szerette a bűnbocsánat szentségét, bízott gyógyító hatásában, állandón kínálgatta barátainak, mint egy édesanya aki tudja, hogy erős orvosság nélkül erőszakos gyermeke képtelen meggyógyulni;

Szerette a Jézusita Rendet, rendtársait, a novíciátussal küzdő fiatalokat, a lelki gyakorlatokat, az imában történő Isteni párbeszédet;

Szerette a tábornót, az eső táncát a sátorlapon, a csillagokat, a gyertyával kivilágított tábori fészületet, a természet gyógyító erejét;

Szerette az ŐV tábor, a Pál utcai fiúkat, a százszor megragasztott diafilm vetítését, az avatást és a mindig könnyes szemek között mormolt „Nem leszek áruló!” fogadalmat;

De minél jobban szeretett minket, mi annál jobban szeretjük őt.

Mint az indiai népmesékben a vak emberek, mi, külföldi magyar cserkészek csak saját szemszögünkben ismerhettük Ádám Jánost. Számunkra ő nem volt a nagynevű etika professzor a Fordham egyetemen, nem ismertük mint magyarországi Jezusita tartományfőnököt és novícius mestert, kevesen tudtuk, hogy New York államban, Long Island-on hétvégenként segédplébánosként dolgozott. Ő számunkra mindig csak és egyszerűen „az Atya” volt. Az, aki a táborba az elsők között érkezett és az utolsókkal távozott. Az, aki mindig ráért, éjjel-nappal, ha bárkinek panaszkodni, sírni, gyónni, vagy csupán csak beszélgetni kellett. Az, aki óriási gumicsizmában járta a tábort abban a reményben, hogy felderít egy olyan cserkészt, akit még nem ismer, akit egy szeretet pofonnal beilleszthet láncszemként a több világrészt átfogó szeretetkörébe. Az, aki megálmodta a „Nem leszek áruló!” őrsvezető fogadalmat, aki a kifejezést kiemelte egy ifjúsági regényből és csatakiáltást alkotott belőle az emberebb emberségért és magyarabb magyarságért a máig (és még sokáig) tartó harchoz.

De leginkább az Atya volt az, aki feltétel nélküli szeretet gyakorlásával meggyőzte három generáció fiatalágát arról, hogy nem csak lehetséges, de valóban létezik egy feltétel nélküli szerető Jóisten, aki keresi barátságunkat. Ő volt annak a szerető Istennek a cserkészgyenruhás arca. Sok fiatal részére az Atya tette megközelíthetővé, megismerhetővé a Jóistent azzal, hogy emberként tükrözte a szerető Isten szeretetét: aki részesült az Atya szeretetében, az előbb-utóbb megismerte annak forrását, tehát a jó Istent. Ő osztogatta annak a szerető Istennek a hitét és

emberséget ébresztő pofonjait. Imádkozunk azért, hogy legyenek lelkipásztorok akik hasonló elkötelezettséggel folytatják fiataljaink között Ádám János munkáját, de számunkra Ő lesz mindig „az Atya.” A Külföldi Magyar Cserkészszövetség sok ezer aktív és volt tagja gyászolja.

ifj. Vajtay István cscst., New Brunswick, New Jersey, USA ■

Ádám atya Szövetségi tisztségei: Vezetőképzőtábori előadó (1961-1993); Örsvezetőképző-tábor parancsnok (1961 és 1977 között 10-szer); Segédtisztképző-tábor és cserkészisztképző-tábor parancsnok (1961); *Vezetők Lapja* szerkesztő (1971-1994); Intéző Bizottsági tag (1961-1995), annak elnöke (1971-1978); Kiképzési és Nevelési Osztály tag (1961-1963); Sajtó- és Rádióbizottság (1971-ben létesült) elnök (1971-1973); Végrehajtó Bizottsági tag (1961-1987); Cserkész vezetőtisz (1977-1981); Fiú vezetőtisz (1979-1981); Fiú alelnök (1993-1997); Alelnök (1981-1993); Társelnök (1969-1977); Tiszteletbeli elnök (1997-2010).

Cserkészkitüntetései: *Jó munkáért! Teleki-émlékérem* (1966), *Rákóczi-émlékérem* (1975), *Jubileumi emlékérem* (1980), *Rákóczi-émlékérem ezüst fokozata* (1985), *Sík Sándor-émlékérem* (1990), *Árpád-émlékérem* (1995). ■

Ádám atya életpályájáról „Ádám atya 80 éves” címen hosszú cikk jelent meg a *Vezetők Lapja* 101. (2007) számában. ■

-o0o-

Híreinkből: Magyarország újonnan megválasztott államelnöke, **dr. Schmitt Pál** úr részére a New York-i Magyar Ház 2010. szeptember 21-én fogadást rendezett, amelyen a KMCSSZ elnöke és külügyi vezetője is részt vett. Itt derült ki, hogy az államelnök farkaskölyök volt amíg a kommunista rendszer 1948-ban a cserkészetet fel nem oszlatta. ■

Emlékezünk, emlékezünk

Előző számunkban Glaser Jánosbá visszaemlékezéseit olvashattuk, aki még Magyarországon lett cserkész, később pedig cserkészvezető. Most, egy már külföldön felcseperedett cserkész, majd vezető, Cserhalmi Ottóbá visszaemlékezéseit olvassuk a magyar cserkészmozgalom 100. és a külföldi 65. évfordulója alkalmából.

Kedves cserkésztestvéreim, vezetőtársaim!

Öcsémmel együtt 2010-ben ünnepeljük a cserkészéletünk 50. évfordulóját, de azért ne ijedjete meg, nem vagyunk 100 évesek! „Jó, de ki is vagy te?” gondolod magadban és mi közöm a te életedhez? Engedd meg, hogy bemutatkozzam. Cserhalmi Ottó vagyok, Sydneyben élek, Ausztráliában. Messze mindentől – de érdekes módon nem úgy érzem, hogy messze vagyok tőled. Miért? Kis türelmet kérek és lehet, hogy tisztázódik az alábbi sorokban.

Kezdem egy kis ismertetővel a háttérünkről, mivel másképpen nem értheted az életem – életünk alakulását. Ausztráliában a magyar cserkészlet a II. világháború után kezdődött, és Sydney-ben sok gyerek az 1950-es évek elején lépett be a Kőrösi Csoma Sándor csapatba. 1956 után egy újabb bevándorló hullám gyarapította a létszámot. Az én családom az utolsó hullám része volt.

Mint fiatal gyerek arra emlékszem, hogy először nem volt könnyű, mert mindenki angolul beszélt körülöttünk, mindenki más ételt evett mint mi. Sőt, az iskolában kicsúfoltak amikor szeletelt kenyér helyett cipó kenyeret ettünk szalámmal és paprikával. Egy alkalommal Berhardt Béla, egy helyi fiatal evangélikus lelkész, összeszedte a fiatalabb helyi magyar gyerekeket és elvitt minket egy hétvégre kirándulni. Több órai utazás után megérkeztünk egy kis eldugott völgybe, ahol zöld, dús eukaliptusz erdő vett körül egy kristálytisza csillogó patakot. Messziről hallottuk a sok gyerek életteljes boldog kacagását, ahogyan a fehér-sárga folyó partján játszottak. Ahogy közeledtünk, egymásra néztünk Sanyival, mert ott mindenki magyarul beszélt!

Mi is gyorsan csatlakoztunk a többi fiatalhoz, úsztunk a patakban, Tarzan módra kötélről a vízben hintáztunk, és a fiatal vezetők csónakkal végig vittek a folyón. Nyakukban síp volt és valami titkos jeleket adtak egymásnak: távolról egymással „beszélgettek”. Ebédre kaptunk egy jó vastag szelet rozskenyeret téli szalámival és friss zöldpaprikával. Délután népi játékokat játszottunk, számháborúztunk, este a gyerekek által főzött meleg vacsorát kaptuk. Később leültünk a nagy tűz köré és néztük a humoros mókákat, amelyeket kisebb csoportok adtak elő. Az éneklés többszörösen visszhangzott a völgyben, és itt-ott Sanyival tudtunk énekelni a többiekkel. A tábornút végén mindannyian egy dalt énekelünk, amit aztán hazafelé az autóban többször csendesen dúdoltunk: „bing- bang, bing-bang”.

Ez volt az első találkozásunk a magyar cserkészzel. Ennek az első ízelítőnek köszönhetően Sanyi öcsémrel együtt még ma is, 50 évvel később, cserkészkedünk. Eleinte, amikor szüleimnek még nem volt jó az anyagi helyzete, a cserkészlet sokat segített nekünk, többek között kaptunk tőlük cserkészegyenruhát. Minden év végén kéthetes nagytáborba mentünk. Első nagytáborunk a Sydney-től 450 km-re levő ausztrál havasokban volt, a második pedig a tőlünk 1000 km-re lévő Melbourne-ben, ahol még nem volt cserkészlet, de ahol sok-sok magyar gyerekkel találkoztunk. Emlékszem, hogy segédőrsvezetőként egy kis fiatal helyi vendéget istápoltam a táborban, és arról meséltem neki, hogy mennyire jó cserkésznek lenni. Bejártuk az egész országot: a Canberra-i tábor, a Perth-i tábor, ahova vonaton több napig sok ezer kilométert utaztunk, majd az Adelaide-i tábor. Hetente találkoztunk a cserkészösszejöveteleken, de nem mindig egy helyen. Voltak raj- és csapatösszejövetelek, más nemzetbeli cserkészekkel való találkozások. Havonta mentünk portyázni a Kék Hegyekbe, ahol sokszor 1000 métert is leereszkedtünk a mély, többmillió éves völgyekbe, és ahol többszáz éves, 20-emeletnyi magas, nyílegyenes eukaliptusz fák között vertük fel sátrainkat. Csodálatos élményeink voltak!

Évközben regős táborokon vettünk részt – minden évben egy új magyar népi tájegységet ismertünk meg. Voltak idősebb cserkészeink, akik ezekről a vidékekről jöttek, és tőlük gyönyörű népdalokat tanultunk. Egy idősebb vezetőtől faragni tanultunk, aki a rovásírásainkat is elmagyarázta nekünk, megtanultunk hímezni, táncolni és népi játékokat játszani. Mondanom sem kell, hogy amikor már felnőtt korunkban végre először visszamehettünk Magyarországra, rokonaink akiket alig, vagy csak hallomásból ismertünk, ugyancsak meglepődtek, hogy milyen sok népdalt tudtunk és hogy még a népi hagyományainkat is ismertük.

Az idő múlásával rájöttünk arra, hogy mennyire szerencsések voltunk. Körülöttünk kiváló vezetők voltak, akik az egész életüket a magyarságra és a cserkészletre szánták. Első parancsnokunk Benhardt Béla volt, aki már 1947-ben elkezdte szervezni a csapatunk magvát a németországi lágerekben. Második parancsnokunk, Hevesi-Nagy Tibor, szinte nagybátyánknak számított. Ahogy Tibibá szokta mondani, „mint vezető mindig úgy tervezd, hogy a vezetőknek is jó legyen, és hogy élménydús, változatos és érdekes legyen nekik is a program. Így természetesen minden cserkész is élvezni fogja”. Ausztrálián kívül elmentünk Európába is. Kölley Gyurkabával körútakra és jubileumi táborba mentünk, amelyek felejthetetlen élmények maradnak. Tőle tanultuk meg, „hogy nem a pénz a fontos, hanem a cél. Ha a cél tiszta, és jól kigondolt, s mindenkivel megértettük, akkor fog ez menni gyerekek”. Nem is tudom hányszor használtuk fel ezt a jó tanácsot az életben. Nagy élmény volt neki köszönhetően a kisbarnaki Farkas Ferencsel való találkozás, amikor a világ öt részéről 20 cserkészzel és a Gyurkabá által becsempészett két anyaországival együtt - akiknek mi adtunk egyenruhát - kedvenc népdalát énekeltek. Amikor végre Fillmore-ba is eljutottunk, megismerkedtünk a Külföldi Magyar Cserkészsövetség nagy neveivel, akikről a *Magyar Cserkészen* és a *Vezetők Lapjában* már sokszor olvastunk. Csak a tiszti táborban értettük meg végre a magyar cserkészlet túlélésének a titkait.

A háború utáni külföldi magyar cserkészteket Bodnár Gáborba nemcsak az Egyesült Államokban, hanem a földrészek öt területében tartotta össze évtizedeken át, és ezt a képességet át is tudta adni a fiatal vezetőknek. Gáborba legnagyobb titka az volt, hogy maga köré tudta gyűjteni az értékesebb és érdekesebb embereket, akik más szemszöveget képviseltek, akik kiegyensúlyozták, kiegészítették és színesebbé varázsolták a közös magyar cserkész ötletbázist. Kik is voltak ezek az emberek, akiket volt szerencsénk megismerni a tiszti táboron? Például Ádám Atya, akiben emberértő és emberszerető, humorral tele barátokra találtunk, aki, ha lelki segílyre volt szükség, meghallgatott és bölcs tanácsokkal láttott el. Később sokszor magunk is követtük példáját. Mindig azt mondta nekünk, hogy nincs rossz gyerek csak olyan, akivel kicsit másképpen kell foglalkozni: ismerjük meg jól a személyt és akkor már meg is van a helyes irányítás módja. Csodás volt az Ubulbával való találkozás is. Bölcs szemével leültetett a zöld gyepre és megkért, hogy szép csöndben magunkban számoljuk meg azt, hogy hány növény- és állatfajta veszünk észre a környezetünkben. Egy perc múlva megkérdezte, hogy mennyit találtunk? Utána megegyeszer kérte, hogy jobban figyeljünk és ezt többször megismételte. Mindnyájan rájöttünk arra, hogy minél jobban figyeltünk, annál jobban és több szinten vettük észre az élet színességét egy kis, egy méteres átmérőjű körben. Tőle azt tanultuk meg, hogy vigyázzunk mert ha túl gyorsan, túl felületesen nézzük az életet, akkor lehet, hogy elsiklunk valami felett. Némethy Gyuribától a bölcsesség több titkát tanultuk meg. Sokoldalú tudós volt, de sose mondta a kevésbé tájékozott embernek azt, hogy nem tudja igazán miről is beszél hanem bölcsen, tapintatosan és sohasem sértő módon azt mondta, hogy ha több oldalról megnéznéd a problémákat, akkor több oldalról is fel lehetne mérni, megérteni és megítélni a helyes utat. Némethyné Kesserű Judittól a fiatal fiúk és lányok, a különböző korosztályok lelki világáról tanultunk. Hányszor felhasználtuk ezt a cserkészteben, amikor a kamasz gyerek nem akart tanulni és a szülő hozzánk jött segítségért! Judit szavaira emlékezve azt ajánlottuk neki, hogy bízzuk a gyereket egy nála kicsit idősebb fiatal vezetőre, akit a kamasz tisztel, s őrá jobban fog a gyermeke hallgatni amikor rebellis.

Szóval cserkésztestvéreim, mit tudok én adni nektek? Csak annyit, amennyit én kaptam az utolsó 50 év alatt. Keressétek mindenben a csodát. Minden emberben van valami amiben jó, s jobb mint te. Hallgass meg türelemmel. Ha tudsz időt szánni öreá, akkor, mint *A kis hercegben*, meglocsoljuk türelmünkkel, ápoljuk az ő igazságát, élettapasztalatait, és így meg tudjuk „szelídíteni“ őt és magunkat is, s így igazi testvérek leszünk. A cserkészte azért ért meg 100 évet, mert a teljes életre való alapokra, valamint sok-sok értékes ember tapasztalataira épült. Ezeket az alapokat időnként korunk elvárásaihoz méltóan felújítottuk, de mindig ragaszkodtunk őseink hagyatékához is. Így él bennünk továbbra Teleki Pál hagyatéka, ami évtizedekre előrelátott vízió volt, mintha a mai világnak írták volna. Így vagyunk Bi-Pi alap gondolataival is: ma épp úgy szükség van rájuk mint 100 évvel ezelőtt, sőt lehet, hogy még jobban. Fialjainkat egy olyan közösségben tanítjuk önállóságra, ahol kis csoportban rájönnek az együtt élt élet titkaira, ahol együtt tudnak fantasztikus eredményeket elérni. Cserkészteünk próbarendszere kiegyensúlyozott életprogram, amiben minden oldal egyformán fontos: az emberségünk, a természetismeret, a vallás, magyarságunk és hagyományaink.

Végül emlékezz arra, hogy az élet sohasem csak le, vagy föl megy. Inkább hullámos. Pont amikor azt hiszed, hogy a legmélyebb ponton vagy, gondold arra, hogy nemsokára fölfelé iramodik. És mikor felértékelsz valamit, emlékezz arra, hogy ahogyan az érmének is két oldala van és megfordítható, ugyanúgy az életben is megfordíthatók a kérdések, tehát ne csak egy oldalról nézd a feladatokat. Tehát a cserkészte mindig emlékeztet arra, hogy ne csak felületesen, hanem mélyebben kutassunk, értékeljünk, döntsünk. Kívánok számotokra olyan színes és élménydús cserkészteletet mint amelyet én is kaptam!

Cserhalmi Ottó cscst. azaz Ottóbá, Sydney-i körzeti parancsnok, IV. Kerület, Ausztrália ■

Felhívás! Segítségnyújtás a vörösiszap károsultaknak!

A **magyarországi vörösiszap-katasztrófának** károsultjai javára mindenhol gyűjtést indítanak. A KMCSSZ tagjai is csatlakozhatnak ehhez az akcióhoz. Támogassuk lehetőségünk szerint ezt a nemes célt. Észak-Amerikában az **Amerikai Magyar Koalíció** alapja is továbbítja az adományokat. Ezek az adóalapból levonhatók. A támogatásokat csekk formájában a **Hungarian American Coaliton - Disaster Relief Fund** névre kell kiállítani, majd az alábbi címre küldeni: Hungarian American Coaliton, Red Sludge Disaster Relief Fund, 1120 Connecticut Ave. NW, Suite 280, Washington, DC 20036. A hitelkártyával adott támogatás esetén a következő telefonszámok egyikén adhatjuk le az adományt, hogy annak biztonságos feldolgozása biztosítva legyen: (202) 296-9505 vagy (202) 828-8300. További tudnivalók a Koalíció honlapján is találhatóak a www.hacusa.org címen. Az adakozásnál jelöljük, hogy cserkészadomány.

A **New York-i Főkonzulátus** a hozzá beérkezett csekket vagy pénztalványokat továbbítja Magyarországra, biztosítva ezzel a küldemény mielőbbi eljuttatását a katasztrófa áldozataihoz, így az átutalás költsége nem terheli az adakozókat. A magyar kormány kármentő alapot hozott létre, melyet Orbán Viktor miniszterelnök jelentett be. A Főkonzulátusnak küldött felajánlásokat a misszió a Magyar Kármentő Alap központi számlaszámára (HU 28117940 - 2222222222 - 00000000) fogja továbbítani. A csekken, ill. pénztalványon kérik feltüntetni: **Pay to the Order of Misson of Hungary**, és a memo rovatokba **Red Sludge Relief**. A boríték megcímezése: The Consulate General of Hungary, Red Sludge Relief, 223 East 52 Street, New York, NY 10022-6301. Más országokban a helyi magyar külképviselethez lehet fordulni. ■

A (A) Külföldi Magyar Cserkészszövetség központi, valamint (B) a Magyar Cserkészszövetségek Fórumának (MCSSZF) 2010/11-es eseménynaptára

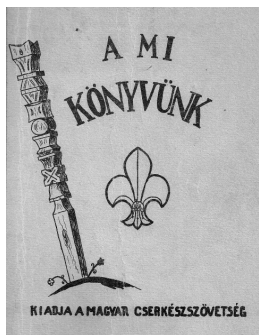
2010.

július 3-18	(A) Iskolatábor	Sík Sándor Cserkészpark
Július 4-25	(A) Őrsvezetők körútja	Magyarország
július 30- augusztus 7	(A) Európai Jubileumi Nagytábor,	Kastl bei Amberg, Németo.
augusztus 5-15	(A) Központi Jubileumi Nagytábor	Sík Sándor Cserkészpark
október 1-2	(B) MCSSZF gyűlés	Csíkkrákos, Erdély
október 1-3	(A) Központi regőstábor	Sík Sándor Cserkészpark
november 5-7	(B) Képzésvezetők találkozója	Budapest
november 6-7	(A) Központi tisztikonferencia,	Buffalo, New York
november 11-14	(B) III. Lengyel-Magyar cs.szöv.-ek találkozója	Nagybánya, Erdély
november 20	(A) Központi Cserkészbál	Hyatt Regency, Princeton, NJ
december 11	(B) Betlehemi Békéláng elindítása	Bécs
december	(A) Betlehemezés és kántálás	Világszerte

2011.

január 6-16	(A) Dél-Amerikai Jubileumi Tábor	Brotas, Brazília
április 24	(B) Cserkésznap	Világszerte
május 6-8	(B) MCSSZF tisztújító közgyűlés	Budapest
július 2-17	(A) Iskolatábor	Sík Sándor Cserkészpark
július 3-24	(A) Őrsvezetők körútja	Magyarország
augusztus 4-14	(A) Vezetőképzőtábor	Sík Sándor Cserkészpark
augusztus 20	(B) Szolidaritás tüze	Világszerte
október 1-2	(B) MCSSZF gyűlés	Fülek, Felvidék

Hatvan évvel ezelőtt jelent meg az első emigrációs magyar cserkészkönyv

Ez évben volt 60 éve, hogy napvilágot látott *A mi könyvünk*, az első II. világháború utáni cserkészkönyv. E kitünően megszerkesztett, rotaprint eljárással 1200 példányban kinyomott kézikönyv sok ezer külföldi cserkésznek és vezetőnek egészen a 70-es évekig volt a „cserkészbibliája”. Tartalmának túlnyomó része még ma is használható. Addig használtuk, amíg a készlet tartott, vagy a használat révén és a háború utáni papír minősége miatt szét nem esett. Ezt követte a *Cserkész I, II, és III* c. kézikönyv, ami a mai napig használatban van. Egy újabb könyv is már készülöben van, ami az új próbarendszerhez igazodik.

Az akkori szerkesztők szerénységére vall, hogy nevük a könyvben nem is szerepel. „Elkészítéséért Bernhardt Béla felelt. Az erre felállított bizottság a megjelentetés felgyorsítására a következő cserkészvezetőket kérte fel: dr. uzoni Zajzon Sándor szövetségi elnök, Bánáthy Béla sajtóosztály ügyvezető, Bodnár Gábor vezetőtisz, Jámbor Pál és Kovács Zoltán.”¹ Beodray Ferenc visszaemlékezése szerint 11 Hontalan Sas valamint Jámbor Lajos, aki a rajzok egy részét készítette³, szintén részt vett a kivitelezésében. A háború utáni mostoha körülményeket figyelembe véve, megjelentetése igen körülményes volt, és a könyv csak komoly anyagi gondok leküzdésével jelenhetett meg.

Az 1950-ben kiadott kézikönyv összefoglaló képet nyújtott az első két cserkészpróbáról és a magyarságismeretről. „Műveltség tartalma miatt nemcsak a cserkészek, hanem az emigráció valamennyi fiatalja kezébe odaadható kézikönyv lett. A próbaanyag mellett több mint 60 oldalnyi magyarságismereti fejezetet tartalmazott, amely a népi kultúra ismeretei (népdalok, népitáncok, népmesék, tájegységek) mellett jó áttekintést adott a magyar irodalomról, földrajzról és történelemről...”²

Egyes példányok még fellelhetők az idősebb vezetők vagy felnőttcserkészek birtokában. Három kiadásban jelent meg, az utolsó 1957-ben.

¹ *A magyar cserkészlet az emigrációban 1946 és 1956 között*, Marosvári Attila, A Magyar Nyelv és Kultúra Nemzetközi Társasága, Budapest, 2004, 320. o.

² U.o. 321. o.

³Jámbor Lajos egykori közlése Fischer Viktornak. ■

-o0o-

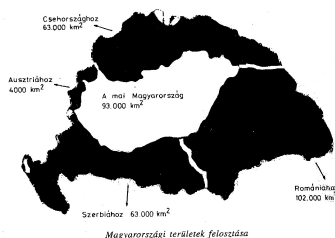
Az idén, szeptember 29-én, ünnepelte Csedebá' (Chászár Ede cscst.) a 90. születésnapját. Mint a Szövetség legidősebb vezetőjét szívből köszöntjük és további jó egészséget kívánunk neki! ■

A *Vezetők Lapja* következő számai letölthetők a www.kmcssz.org honlapról, a *Kiadványok/Sajtó/A_KMCSSZ_sajtótermékei/Vezetők_Lapja* leágazásról: 82-87, 92-96, 99-jelen. ■

Érdekes értesülések a világ egyes országainak cserkészszövetségeiről és a világszervezetről a *WORLD SCOUTING NEWS* c. kiadványban található. A lapot a világhálón is közreadják a <http://www.scout.org> cím alatt. ■

Trianon

Történelmi áttekintés a 90. évfordulóra

A Versailles-ban, 1920. június 4-én kényszerből aláírt békeszerződés olyan sebet ejtett a magyar népen és hazáján, hogy az még ma is követeli az állandó orvoslást. Mi történt a Párizs környéki Trianoni palotában és miért?

Erről sok kiváló tanulmány látott már napvilágot, így nem az a célunk, hogy ezeket bővítsük vagy kiegészítsük, hanem, hogy egy egyszerű összegezést biztosítsunk nemcsak cserkészjeink, de a magyar fiatalság számára is.

Magyarország az I. világháborúban a Központi hatalmakhoz tartozott, mint az Osztrák-Magyar Monarchia része. Ez a háborút követő béketárgyalásokon megpecsételte az ország sorsát, mert a Központi hatalmak elvesztették a háborút. Így a győztes Antant hatalmak olyan döntéseket hoztak, melyek az ezeréves földrajzilag és politikailag egyesített Kárpát-medencét feldarabolták olyan kis utódállamok között, amelyek azelőtt vagy nem léteztek, mint Csehszlovákia, vagy csak részben léteztek, mint Románia vagy Jugoszlávia. Így történt, hogy a történelmi Magyarország népe 1920 után egyszerre öt állam határain belül találta magát, azt követően pedig 1991 után nyolc államban. Tehát jelenleg magyarok élnek a megcsonkított Magyarországon kívül Szlovákiában, 1993 előtt Csehszlovákia (Felvidéken), Ukrajnában (Kárpátalján), Romániában (Erdélyben), Szerbiában, korábban Jugoszlávia (főleg Vajdaságban), Horvátországban és Szlovéniában (Muraközben), valamint Ausztriában (leginkább Burgenlandban). Magyarország ilyen mértékű feldarabolása komoly kihívásokkal állította szembe a magyar népet, elsősorban ami a fennmaradási lehetőségeket illeti. A történelmi Magyarország utolsó népszámlálása szerint (1910), az ország magyar lakosságának 33%-a került így idegen uralom alá, azaz több mint 3,3 millió magyar. Ők az évek folyamán sokszor menekülés, kivándorlás és etnikai tisztogatásoknak lettek az áldozatai, így 1990-re a határon túli magyarok száma 2,7 millióra apadt. Ezzel párhuzamosan a jelen Magyarország határain belül is stagnál a magyarok száma, mivel állandóan csökken a magyarok természetes szaporulata.

Trianon tehát kettős csapást mért Magyarországra. Elsősorban nemcsak feldarabolta a magyar nép életterét (az ország területének háromnegyedét más államokhoz csatolták), hanem maga a Kárpát-medence népességének 71%-át csatolták így el. Ezzel Magyarország méreteiben egy kis utódállammá vált a Közép-Kelet Európai térségben, meghazudtolva 1000 éves hatalmi és kulturális szerepét a térségben. Másodsorban, ezzel megcsonkították a magyar nép önismeretét és önbizalmát. Ebből talán csak most kezdünk felocsúdni.

Mindez csak azért történhetett, mert egy kritikus pillanatban Magyarország gyenge vezetőkkel rendelkezett, és egy elvesztett háborúban meggyengült, valamint rossz politikát folytatott a kisebbségekkel. Ebben a kritikus pillanatban, kisebbségeink egy része ellenünk fordult, és ez egybeesett az Antant hatalmak - főleg Franciaország - érdekeivel. Így Trianon történelmünk egyik legtragikusabb eseménye, aminek tanulságait sosem szabad elfelejtenünk, de siránkozni sem szabad, hanem az adott körülményeket számba véve, olyan munkát kell kifejtenuünk, ami a hátrányos helyzetből kiségit bennünket. Tanuljunk, dolgozzunk és mutassunk szolidaritást egymás iránt, ezt határokat átszárnyalva építsük és így biztosítsuk nemzetünk jövőjét!

Ludányi András politológus, egyetemi tanár, egykori 7-es cserkész

Jubileumi tábor Európában

Kastl bei Amberg, 2010. július 24 - augusztus 10.

Egy lángot adok, ápold, add tovább! Ez a Reményik Sándor idézet volt az idei európai jubileumi tábor jelszava. Ezzel jelképeztük azt a lángot, a lelkesedésnek belső lángját, ami bennünk cserkészekben ég, és amit szimbolikusan mint gyertyaláng adunk át az új cserkészeknek.

A korosztály szerint beosztott hat altábor mindegyike egy fiú- és egy leányaltáborból állt, kb. 50-50 fővel. Csak a kiscserkészek aludtak házban, a többiek mind sátorban. A cserkészek nemcsak a sátrakat verték fel, hanem a konyhát, a mosdókat, az asztalokat, a padokat, és a zászlórudakat is ők készítették.

A magyar cserkészlet története képezte a tábor kerettörténetét. Ez alapján, a Kárpát-medence különböző városaiban cserkészkedtek, és már a második nap Sík Sándor „elhívta” őket a 1913-as vági tutajútra, és kiadta a feladatot, hogy estig minden altábor építsen tutajt, olyat, ami legalább három cserkészt elbír. Este a tábortűz keretében ezekkel a tutajokkal indultunk el Kralovánból Komáromba. Másnap meg az 1926-os Megyeri Nagytáborba készültünk, amit viszont az árvíz elmosott. Ebből kifolyólag sátorverő versenyt tartottunk, és egy fél órán belül 20 ponyvasátor díszítette a nagy rétet. Harmadnapra már az 1933-as gödöllői jamboree-ban ébredtünk és nagy meglepetésünkre Horthy Miklós kormányzó úr és lord Baden-Powell lóháton üdvözölték a tábor résztvevőit a zászlófelvonáskor. A táborozók egész nap vetélkedőkön vettek részt, és mivel sok különböző nemzetiség volt a jamboree-n, a vetélkedők is nagyon különbözőek voltak.

Aztán jött 1939. Ebben az évben volt Magyarországon az első és azóta is az utolsó Leánycserkész világtalákozó, a Pax-Ting. Főtt is emiatt a fiúk feje, mert csak lányok vehettek részt a tábortűzön. A tábortűz nagyon jó hangulatban zajlott le, de a végére távoli lövések hallatszottak. Mire a zászlófelvonásra került volna sor, már hangosan szóltak a szirénák és az erdőből, ahol a sátrak álltak, lövések és kocsizaj hallatszott. (A Pax-Ting tábor utáni héten kitört a második világháború és sok résztvevő úgy érkezett haza, hogy otthon háború volt). Az altáborkapuk előtt katonák álltak és mindenkit ellenőriztek. Másnap reggel idegen hadsereg leptek el a tábort. Kenyeret már csak kenyérjegyért lehetett kapni és nem volt se vaj, se lekvár, és a kakaó is vizes volt. Amikor még a magyar zászlót is levették, a helyzet kibíratatlanná vált.

Ezzel összefüggően, idén elsőnek a „Cserkész kettesek” indultak a portyára. Ők voltak a pozsonyi és a komáromi csapatok, akik még éjjel elindultak. Útközben megaludtak egy pajtában. Másnap reggel a Cserkész I is elindult Tihanyból, illetve Keszthelyről, és délután pedig a rovertábor (vándorcserkész altábor. Szerk.) is nekivágott az idegennek. Ők Kolozsvárról indultak. Egész nap úton voltak és az éjszakát ponyva alatt vagy barlangban töltötték. Másnap délre érkeztek meg a tóhoz, ahol egyesek fürödtek, majd a csoport felült a buszra. Nagy meglepetés volt mikor megérkeztek, ugyanis nemcsak eleredt az eső, de ettől kezdve az elkövetkező napokban végig hol esett hol nem, de megváltozott a környék is.

A felnőtt altábor pedig elment Arnstorfbá, ahol vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc van eltemetve, és sírjára koszorút helyezett. Kisbarnaki volt a harmadik és utolsó magyar főcserkész, aki a háborút követően, 1945-ben Nyugatra ment, és 1980-ban Németországban halt meg. A kiscserkészház Kastlban, a Farkas-tanya, róla van elnevezve.

Ezután készülődés volt a „nagy” napra, és küszködés az esővel. A péntek délutáni vetélkedőt elmosta, és a péntek esti táncház a közeli sportpálya termeiben zajlott le. Eljött a nagy nap. Péntek este óta folyamatosan érkeztek a vendégek. Minthogy szombat reggel még egy kicsit

esett az eső, úgy döntöttünk, hogy az ünnepséget a közeli volt magyar gimnáziumban tartjuk meg. Pontosan 10 órakor nótaszóval bevonultak az altáborok a zászlófelvonáshoz. A napostiszt 288 cserkészt és vendéget jelentett. Hat cserkész kilépett, és a cserkészinduló első és harmadik versszakára felvonták a magyar nemzeti zászlót, a bajor zászlót, és a kerületi zászlót a 18 méter magas hármás zászlórúdra, majd szentmisét celebrált Halász Imre atya, aki külön erre az alkalomra Felvidékről jött el. A misét követően felszentelte az új cserkészpavilont.

A rovásírásról külön előadást tartott Szakács Gábor, a magyarországi rovásírókör vezetője, aki erre az alkalomra a táborba külön eljött.

Már több éve tervbe vettük egy fedett tűzhely megépítését, hogy főleg a kiscserkészeknek legyen védett helyük a játékra, étkezésre, mert a cserkészház erre kicsinek bizonyult. Még tavasszal a szakemberek nekiálltak és némi segítséggel a cserkészvezetőktől, szülőktől meg vállalkozóktól kb. 700 munkaóra alatt felállítottak egy igen szép faszerkezetet, a közepén tündöklővel, ami akár egy jurtának is megfelel, és így tüzet is lehet rakni alatta. Miután az ácsmester elmondta a saját áldását a tetőn állva, Imre atya megszentelte az új építményt, hogy sokáig óvja és szolgálja a magyar cserkészeket.

Az ebédszünetet sok vendég arra használta, hogy vezetéssel megtekintse az altáborokat. Sok szülőnek újdonság volt látni miként él gyerekük tíz napig az erdőben. Megcsodálták a saját készítésű asztalokat, padokat, a tábori konyha nagy edényeit, az altábori kapukat, a mosdót és az öt számítógéppel és a két *terrabyttel* felszerelt irodasátrat, a tábor idejére lefektetett altáborok közti telefonvonalakat. A délután kezdődő ünnepi műsor előtt kisütött a nap, és erővel bizonygatta, hogy most már velünk marad, tehát az ünnepséget a nagy réten tartottuk meg. Erre az alkalomra ide külön nagy színpadot építettünk. Óriási sikert aratott a regösök élő zenével kísért táncbemutatója. Vacsora, tábortűz és hosszú beszélgetések, illetve táncház következett a zászlófelvonás után.

E nagyszerű nap után már csak a táborbontás maradt. Délben zászlófelvonáskor megsiratta még az ég is a tábor végét, és eláztatta a majdnem száraz sátrakat. Mégegyszer elénekelt 240 torok a tábori éneket, mindenki kapott egy emléktárgyat, és a Himnusszal levontuk végleg a három zászlót. Véget ért az 2010-es európai Jubileumi tábor.

Utószó. A táborban 240 magyar cserkész 11 országból vett részt (Ausztria, Franciaország, Hollandia, Magyarország, Németország, Olaszország, Svájc, Svédország, Szlovákia, valamint Argentína és Brazília). A vendégnapokon több mint 350 volt a létszám. Az elmúlt 20 évben nem volt még ekkora létszámú tábor, ami mutatja, hogy a cserkészlet még mindig tud mozgósítani embereket.

Értéket továbbadni és értéket teremteni. Így lehet körülírni a magyar cserkészlet munkáját itt külföldön. Aki a nyári jubileumon jelen volt, az szemtanúja lehetett, hogy ez nem csak üres beszéd, hanem itt valódi értékekről van szó, amelyeket immár 60 éve igyekszünk ápolni, továbbadni és megszerettetni a jövő nemzedékkel. Lehet, hogy sokan azt gondolták, hogy nem lehet 2010-ben olyan a cserkészlet mint annak idején. Akkor, amikor még sokan érkeztek menekültként Magyarországról, amikor még nem lehetett jönni-menni Magyarországra, helyette cserkész táborba mentek, hogy magyar szót halljanak. Lehet, hogy sokan még azt sem hitték volna, hogy egyáltalán van még cserkészlet 2010-ben. Pedig igenis van, és nem csak édeggel, hanem olyan erőben van, mint talán akkor, amikor a fénykorát élte az 1970-es években. Biztosan sok minden változott. Az idő is változott. De nagy megdöbbenésre és csodálatra, szinte hihetetlenül tapasztaltuk, hogy 2010-ben egy bajor erdő szélén ugyanúgy énekelnek magyar gyerekek népdalokat, ugyanúgy járják a néptáncot, ugyanúgy vezetnek tábortűzet, s mókáznak

mint régen. A táborok ugyanúgy vannak felépítve mint annak idején, csak spárgával és bottal, és egyszerű eszközökkel készítik maguknak a kellékeket a tábori élethez. Ezek tényleg értékek, és a gyerekeknek, aki ebben nő fel, hasonló lesz az értékrendszere elődjeiéhez.

A magyar cserkészlet itt külföldön értéket teremtett és még mindig értéket teremt. Olyan időkben, amikor bezárják a magyar egyházakat, megszűnnek iskolák, gyülekezetek és magyar egyesületek, - mert kiöregednek, mert nincs már érdeklődés, vagy nincs már pénz, - a cserkészlet még mindig épít és teremt. Itt van a cserkészpark, amit kerek 20 éve vettek meg az akkori vezetők. Most nemcsak, hogy még létezik, de közös erővel egy cserkészházat is építettek rá, és idén még egy hatalmas pavilont. Itt van a regőstábor, ami ma nagyobb létszámú mint valaha. Akár 150-en is összejönnek minden évben, a polyásbabától a 80 éves nagypapáig, hogy a húsvétot együtt ünnepeljék. Itt vannak a nyári táborok, vezetőképző-táborok, csapattáborok és hétvégék. Itt vannak a magyar iskolák, amelyeket a csapatok indítottak, hogy a gyerekek jobban megtanuljanak magyarul. És még olyan is van, ahol új iskolát indítanak. És vannak újra induló és új csapatok, Hollandiában és Svédországban.

Ezek azok az értékek, amelyek az önkéntes és önzetlen munkából fakadnak. Adjon a Jóisten erőt a következő nemzedéknek, hogy ezeket az értékeket továbbadhassák. Vagy, ahogy mi cserkészek mondanánk, ismét Reményik Sándort idézve: *Egy lángot adok, ápolod, add tovább és gondozd híven!*

Jablonkay Péter cscst., I. ker. pk., Balingern, Németország ■

Csapatparancsnokok gondjai

A Központi Jubileumi Tábor alatt a szövetségi vezetőtiszt összehívta a jelenlevő csapatparancsnokokat, ill. a csapatok képviselőit az új adatbázis elmagyarázására.

Ezen a gyűlésen a minőségbiztosító vezetőtiszt (MBVT) kérésére a résztvevő csapatparancsnokok, ill. csapatok képviselői papírra vetették csapatjuk utóbbi két évének három legnagyobb problémáját és az elért legsikeresebb eredményeket. Ezt követően a tábor folyamán a MBVT a csapatparancsnokokkal külön megbeszélést tartott, részben egyénileg, részben kisebb csoportokban, és az időtől függően a fentiek megtárgyalására. Mindezt úgy, hogy a tábor menetét ne zavarják. Ez érthetően külön kihívásos feladatnak bizonyult.

A beszélgetések alatt a gondok meghallgatására, megtárgyalására és megvitatására került sor. Cél volt az is, hogy a parancsnokok egymás közt további kapcsolatot tartsanak fenn és az általuk esetleg megvalósított megoldásokat egymással megosszák, valamint újakat javasoljanak.

Az alább található táblázat kimutatja a csapatparancsnokok által felvázolt legégetőbb gondokat. A sikerélményekről a következő számunkban számolunk be.

A megkérdezettek 37 különböző problémát vetettek fel, eltérő súlyosságúakat. Ezeket csoportosítva 11 kategóriában felsorolva adjuk itt közre. A felmérésben a Szövetség mind az öt kerületéből 29 cserkészcsapat volt képviselve, köztük egy felnőttcsapat is.

Tárgy	A gondot jelző csapatok száma
	N = 29

1. Tagság, létszám, toborzás	12 (41%)
------------------------------	----------

2. Helyiség, gyülekező hely	4 (14%)
3. Fenntartó Testület/Bizottság, Egyházközség kapcsolata	3 (10%)
4. Vezetőhiány, vezetőképzés, vezetők minősége	20 (69%)
5. Vezetők és tagok megbízhatatlansága, rendszertelen jelenlét	6 (21%)
6. Magyar beszéd, nyelvhasználat	9 (31%)
7. Magyar iskola hiánya, nívója, magyarságismereti tanfolyam hiánya	2 (7%)
8. Távolságok	3 (10%)
9. Szülők	3 (10%)
10. Egyéb gondok	10 (34%)
11. Nincs nagyobb gond	2 (7%)

Megjegyzések a fentiekhez

1. Nyolc csapat (28%) jelezte gondnak az alacsony létszámot. Ugyanakkor a csapat létszámának növelése és fenntartása érdekében a toborzás is foglalkoztatta őket.
2. A helyiség problémájával kapcsolatban egy csapat jelezte a cserkészház hiányát, egy a cserkészházukban a rossz idő esetén szükséges kevés helyet, egy a három szervezet közös tulajdonában lévő Magyar Ház használatát, és egy a helyszükét az összejövetelekre.
3. Egy parancsnok a Fenntartó Bizottság gyenge hozzáállását, egy a nem kielégítő kapcsolatot a Fenntartó Bizottsággal, és egy az egyházközséggel való problémákat jelezte.
4. 12 csapat (41%) jelezte az őrsvezető és kiscserkészőrsvezetők hiányát, az idősebb vezetők elmaradását, az őrsvezetők jobb felkészítésének hiányát, egy a parancsnok-utód hiányát, kettő a vezetők minőségét, és egy az őrsvezetőivel való hiányos kapcsolatot.
5. Egy parancsnok az általános kommunikáció hiányát érzi problémának, egy a dús hétvégi magánprogramokat, amelyek a kimaradással járnak. Ketten kifogásolják az elszántság hiányát és a vezetők megbízhatatlanságát, továbbá egy a programok kivitelezésének megakadályozását a rendszertelen jelenlét miatt.
6. Nyolcan (28%) a magyar beszéd ill. nyelvtudás hiányosságát vetik fel, továbbá egy jelzi, hogy gond a gyerekével nem magyarul beszélő szülő is.
7. Egy jelzi a helyi magyar iskolával való közreműködési nehézséget, egy pedig a magyarságismereti tanfolyam hiányát.
8. Két csapat tartja gondnak a nagy távolságot a többi kerülettől, egy a családoknak az összejövétel helyétől lévő nagy távolságot.
9. Két csapat problematikusnak tartja az átlagnál több új család csatlakozását és ezáltal a cserkészek nehéz beilleszkedését a csapat életébe, egy az összejövétel késői kezdését a későn érkező szülők, ill. cserkészek miatt.
10. Az egyéb gondok alatt, többek között, a következőket említették: a vegyescsapat esetleges kettéválasztását, a fiatal vezetők elbizakodását, a kis raktárban való rendtartás nehézségét, a cserkészpedagógiai elvek helyreállításának gondját, egy kieső félben lévő

cserkész megmentését, az őrsi rendszerre alapuló programok megerősítését, a vándorcserkészek által nem vállalt felelősséget, az egyenruhához való hozzáférés hiányát, pénzhiányt, a technológia negatív hatásait.

11. A két csapat közül az egyik felnőttcserkészcsapat.

Fischer Viktor MBVT ■

Véleménykutatás a Vezetők Lapjáról

A „Vezetők Lapja” véleménykutatást tartott a lap olvasási igényeiről, és ennek eredményeit az alábbiakban közöljük. Minthogy a lap történetében ez az első ilyen kezdeményezés, az elemzés igen érdekes olvasmánynak bizonyulhat az érdekeltek részére.

A Vezetők Lapja véleménykutatási kérdőívének összefoglalója

A kérdések száma egyezik az úrlapon feltüntetettekkel.

Készült 2009. november és 2010. augusztus között

	Életkor					Össz. N=87
	16-21 N=10	22-29 N=23	30-44 N=12	45-59 N=23	≥60 N=19	
1. A Vezetők Lapját kézhez kapja						
(1) postán a Központtól	1	3	1	4	7	16 (18%)
(2) postán a csapattól	2	1	1	1	2	7 (8%)
(3) postán a körzettől v. a kerülettől	0	0	1	4	1	6 (7%)
(4) kézbesítve központi, kerületi, v. körzeti eseményeken	0	1	2	5	1	9 (10%)
(5) a csapattól kézbesítve	7	12	5	5	4	33 (38%)
(6) más módon	0	5	2	0	2	9 (10%)
(7) több módon a fent említettek közül	0	0	0	2	1	3 (3%)
(8) egyáltalán nem kapja, vagy sokszor nem kapja meg	0	1	0	2	1	4 (5%)
2. Az egyes számokat végig olvassa (nyomatottan kiadva)?						
(1) nagyjából az egész lapot	0	3	6	9	13	31 (36%)
(2) csak az érdekesnek vélt cikkeket	2	8	3	8	3	24 (28%)
(3) csak átlapozza	1	5	2	4	0	12 (14%)
(4) félreteszi, hogy később beleolvasson, és meg is teszi	1	0	0	1	2	4 (5%)
(5) félreteszi, hogy később beleolvasson, de ez nem biztos	4	3	0	0	0	7 (8%)
(6) nem olvassa	2	4	1	1	1	9 (10%)
3. Egyes számokat végig olvasná-e ha a lap elektronikus formában lenne kiadva?						
(1) nagyjából igen	0	6	3	5	7	21 (24%)
(2) csak az érdekesnek vélt cikkeket	4	9	1	8	5	27 (31%)
(3) csak átlapozná	3	3	4	2	3	15 (17%)
(4) félretenné, hogy később beleolvasson, és meg is tenné	1	1	0	1	2	5 (6%)
(5) félretenné, hogy később beleolvasson, de ez nem biztos	1	4	4	6	1	16 (18%)
(6) nem olvasná	1	0	0	1	0	2 (2%)
(7) nem vonatkozik rá	0	0	0	0	1	1 (1%)
4. Ha elektronikus formában lenne kiadva, kinyomtatná-e?						
(1) igen	0	2	1	2	7	12 (14%)
(2) nem	9	15	4	12	6	46 (53%)
(3) talán	1	2	4	7	2	16 (18%)
(4) csak az érdekelt cikkeket	0	4	3	2	3	12 (14%)
(5) nem vonatkozik rá (nincs e-mail címe)	0	0	0	0	1	1 (1%)
5. Használat, vagy olvasás után						
(1) ideiglenesen későbbi használatra félreteszi	3	4	1	6	5	19 (22%)
(2) eldobja vagy selejtként újrahasznosítja	2	10	6	2	0	20 (23%)
(3) megtartja	3	8	5	14	10	40 (46%)
(4) az összegyűjtötteket időnként bekötöttei	1	1	0	1	2	5 (6%)
(5) nem válaszolt	1	0	0	0	2	3 (3%)

6. Aktív vezetőként a benne foglaltakat használja

(1) mindig	0	0	1	0	1 (1%)
(2) sokszor	2	1	0	3	7 (8%)
(3) néha	5	12	10	14	47 (54%)
(4) egyáltalán nem	2	9	1	2	15 (17%)
(5) nem vonatkozik rá	0	1	0	2	13 (15%)
(6) nem válaszolt	1	0	1	0	3 (3%)
(7) a lapot nem kapja	0	0	0	1	1 (1%)

10. Érdekesnek vélt témák*

(1) gyakorlati tanácsok	9	20	12	18	14	73 (84%)
(2) cserkész elméleti	6	9	5	17	14	51 (59%)
(3) cserkészvezetőknek szóló	4	12	9	17	15	57 (66%)
(4) vallási	1	6	6	10	12	35 (40%)
(5) csapatparancsnokoknak szóló	0	7	6	14	10	37 (43%)
(6) vezetői arcképek	3	6	6	13	14	42 (48%)
(7) más magyar cserkészszövetségekről szóló	3	9	5	11	15	43 (49%)
(8) külügyi	0	6	4	8	8	26 (30%)
(9) világcserkészeti	2	8	6	13	12	41 (47%)
(10) szülőknek szóló	1	5	7	11	9	33 (38%)
(11) a felsoroltakból mindegyik	0	1	2	6	7	16 (18%)
(12) egyéb témák	0	1	2	0	0	3 (3%)
(13) nem válaszolt	0	0	0	1	0	1 (1%)

11. A Vezetők Lapja internetes kiadását

(1) nagyon igényli	1	16	5	12	5	39 (45%)
(2) kevésbé igényli	4	1	1	1	7	14 (16%)
(3) esetleg igényelné	3	6	3	6	4	22 (26%)
(4) nem igényli	2	0	3	4	3	12 (14%)

12. Elektronikus megjelenés esetén hogyan kéri?

(1) nyomtatott formában, mint eddig	1	2	3	6	4	16 (18%)
(2) elektronikusan	3	13	4	12	6	38 (44%)
(3) mindkét formában	2	1	3	2	5	13 (15%)
(4) mindegy	1	5	2	3	2	13 (15%)
(5) nem válaszolt	3	2	0	0	2	7 (8%)

A kitöltők személyi és cserkész adatai

1. Nem

a. férfi	3	8	6	9	15	41 (47%)
b. nő	7	15	6	14	4	46 (53%)

3. Székhely

a. Amerikai Egyesült Államok	9	17	8	15	12	61 (70%)
b. Argentína	0	0	0	1	1	2 (2%)
c. Ausztrália	0	0	1	2	0	3 (3%)
d. Ausztria	0	0	0	0	0	0 (0%)
e. Kanada	1	6	3	4	5	19 (22%)
f. Németország	0	0	0	1	0	1 (1%)
g. Venezuela	0	0	0	0	1	1 (1%)

5. Születési ország

a. Amerikai Egyesült Államok	9	14	4	8	0	35 (40%)
b. Argentína	0	0	0	1	0	1 (1%)
c. Ausztrália	0	0	0	1	0	1 (1%)
d. Ausztria	0	0	0	2	3	5 (6%)
e. Kanada	1	5	3	2	0	11 (13%)
f. Magyarország	0	3	4	6	15	28 (32%)
g. Németország	0	0	0	2	0	2 (2%)
h. Románia (Erdély)	0	1	0	0	0	1 (1%)
i. Szerbia (Vajdaság)	0	0	0	1	0	1 (1%)
j. Szlovákia (Felvidék)	0	0	1	0	0	1 (1%)
k. Svájc	0	0	0	0	1	1 (1%)

6. Állampolgárság (az 5. kérdés sorrendje szerint)

a. amerikai	7	11	3	14	7	42 (48%)
b. argentin	0	0	0	1	0	1 (1%)
c. ausztrál	0	0	0	1	1	2 (2%)
d. osztrák	0	0	0	0	0	0

e. kanadai	1	5	3	3	4	16 (18%)
f. magyar	0	0	2	2	1	5 (6%)
g. német	0	0	0	0	0	0
h. román	0	0	0	0	0	0
i. szerb	0	0	0	0	0	0
j. szlovák	0	0	1	0	0	1 (1%)
k. svájci	0	0	0	0	0	0
l. venezuelai	0	0	0	0	1	1 (1%)
m. amerikai/magyar vagy magyar/amerikai	2	6	2	2	3	15 (17%)
n. magyar és egy másik	0	1	1	0	2	4 (5%)
o. összesen, magyar és más	2	7	3	2	5	19 (22%)

8. Cserkészmúlt (a cserkészletben eltöltött idő években)

a. 0-3	0	0	1	0	0	1 (1%)
b. 4-6	0	0	0	0	0	0
c. 7-9	0	0	1	0	0	1 (1%)
d. 10-12	2	2	1	1	0	6 (7%)
e. 13-15	7	2	0	1	1	11 (13%)
f. 16-20	0	8	1	0	0	9 (10%)
g. 21-25	0	7	1	2	0	10 (11%)
h. 26-30	0	0	4	2	0	6 (7%)
i. 31-40	0	0	3	8	0	11 (13%)
j. 41-50	0	0	0	6	5	11 (13%)
k. >50	0	0	0	3	13	16 (18%)
m. "sok"	0	4	0	0	0	4 (5%)
n. nem válaszolt	1	0	0	0	0	1 (1%)
i. átlag	13.2	18.7	23.7	37.9	56.9	33.0

9. Aktív cserkészévek

a. átlag	12.3	18.3	22.8	33.4	43.4	28.2
b. nem válaszolt	1	5	0	1	2	9 (11%)

10. Cserkészképesítés

a. cserkészcsapatfőtiszt (cscst.)	0	0	2	12	12	26 (30%)
b. cserkészfőtiszt (cst.)	1	13	8	7	6	35 (40%)
c. cserkészfőtiszt és kiscserkészsegédtiszt (cst. és kst.)	0	0	0	0	0	0
c. segédtiszt (st.)	4	7	1	3	1	16 (18%)
d. kiscserkészsegédtiszt (st.)	4	2	0	0	0	6 (7%)
e. segédtiszt és kiscserkészsegédtiszt (st. és kst.)	1	0	0	0	0	1 (1%)
f. őrsvezető vagy felnőttcserkész (öv. vagy fncs.)	0	1	1	0	0	2 (2%)
g. nem válaszolt	0	0	0	1	0	1 (1%)

11. Jelenlegi beosztás

a. kizárólag csapatbeli	9	20	9	9	3	50 (59%)
b. csapatbeli és körzeti	0	1	0	0	0	1 (1%)
c. csapatbeli és kerületi	0	1	0	3	0	4 (5%)
d. csapatbeli és központi	0	0	1	3	1	5 (6%)

e. kizárólag körzeti	0	0	0	1	0	1 (1%)
f. kizárólag kerületi	0	0	0	0	0	0
g. kizárólag központi	0	0	0	4	7	11 (12%)

h. körzeti és központi (2%)	0	0	0	1	0	1	2
-----------------------------	---	---	---	---	---	---	---

i. csapatbeli, körzeti, és kerületi	0	0	0	0	1	1 (1%)
j. csapatbeli, körzeti, és központi	0	1	0	1	0	2 (2%)
k. körzeti, kerületi, és központi	0	0	0	0	1	1 (1%)

l. összesen, csapatbeli és más	9	23	10	16	5	63 (72%)
m. összesen, körzeti és más	0	2	1	2	3	8 (9%)
n. összesen, kerületi és más	0	1	0	3	2	4 (5%)
o. összesen, központi és más	0	1	2	8	10	21 (24%)

p. nincs, vagy kívülálló	1	0	0	1	5	7 (8%)
q. nem válaszolt	0	0	1	1	0	2 (2%)

13. Ha aktív vezető, az összejövetel helyére való eljutási idő (percekben)

a. ≤15	2	8	4	5	5	24 (28%)
b. 16-30	5	8	4	10	2	29 (33%)
c. 31-45	0	3	0	1	0	4 (5%)

d. 46-60	1	1	1	0	0	3 (3%)
e. 61-90	0	0	1	2	0	3 (3%)
f. >90	0	1	1	0	0	2 (2%)
g. változik	1	2	0	1	0	4 (5%)
h. nem tudja	0	0	0	0	1	1 (1%)
i. nem vonatkozik rá	0	0	1	3	9	13 (15%)
j. nem válaszolt	1	0	0	1	2	4 (5%)
k. átlag	25	28	34	29	18	24.4
14. Jelenlegi beosztása a csapatában*						
a. nem végez aktív vezetői munkát csapatában	0	1	1	9	12	23 (26%)
b. csapatparancsnok (cspk.)	0	2	5	9	0	16 (18%)
c. csapatparancsnok-helyettes (cspk.h.)	1	6	1	0	0	8 (9%)
d. rajparancsnok (rpk.)	6	2	1	1	0	10 (11%)
e. rajvezető (rv.)	0	1	1	1	0	3 (3%)
f. őrsvezető (öv.)	1	4	1	0	0	6 (7%)
g. kiscserkész-őrsvezető (köv.)	2	1	0	3	0	6 (7%)
h. kiscserkész-rajvezető vagy rajparancsnok (krv. vagy krpk.)	0	3	0	2	0	5 (6%)
i. rover- ill. vándorcserkész-vezető (vándorc.s.vez.)	1	3	0	1	0	5 (6%)
j. más (titkár, pénztáros, szertáros, naplővez., honlapszerk, stb.)	0	5	3	2	7	17 (20%)
k. nem értette a kérdést	0	2	0	0	0	5 (6%)
l. rossz válasz	0	1	0	0	0	1 (1%)
m. nem válaszolt	0	0	1	0	0	1 (1%)
15. Ha csapatparancsnok, jelenlegi szolgálati éveinek száma						
a. ≤1	0	1	1	2	0	4 (5%)
b. 1-2	0	1	0	0	0	1 (1%)
c. 3-4	0	0	3	1	0	4 (5%)
d. 5-6	0	0	0	1	0	1 (1%)
e. 7-8	0	0	0	1	0	1 (1%)
f. 9-10	0	0	0	2	0	2 (2%)
g. >10	0	0	1	1	0	2 (2%)
h. nem vonatkozik rá	10	21	7	14	19	71 (82%)
i. nem válaszolt	0	0	0	1	0	1 (1%)
k. átlag (években)	0	1.0	5.0	6.9	0	5.5
16. Cserkészmunkát végez						
a. állandóan	6	12	7	15	3	43 (49%)
b. gyakran	3	9	3	3	2	20 (23%)
c. ritkán	0	0	2	1	4	7 (8%)
d. nagyon ritkán, alkalmilag, vagy szükség esetén	1	2	0	3	7	13 (15%)
e. egyáltalán nem	0	0	0	0	2	2 (2%)
f. nem válaszolt	0	0	0	1	1	2 (2%)
17. Napi cserkészmunka végzése**						
a. ≤15 perc	3	1	4	7	6	21 (24%)
b. 16-30 perc	5	7	2	5	2	21 (24%)
c. 31-60 perc	2	7	3	6	1	19 (22%)
d. 1-2 óra	0	1	2	2	0	5 (6%)
e. 3-4 óra	0	0	1	1	2	4 (5%)
f. ≥5 óra	0	0	1	0	1	2 (2%)
g. változik, alkalmi	0	2	0	0	2	4 (5%)
h. rossz válasz	0	1	0	0	0	1 (1%)
i. nem vonatkozik rá	0	0	1	0	0	1 (1%)
j. nem válaszolt	0	4	1	2	5	12 (14%)
k. átlag (percekben)	24	40	50	51	87	52.3
20. Számítógépen végzett napi cserkészmunka						
a. ≤15 perc	7	5	5	4	5	26 (30%)
b. 16-30 perc	3	8	1	7	1	20 (23%)
c. 31-60 perc	0	7	3	6	1	17 (20%)
d. 1-2 óra	0	2	2	2	3	9 (10%)
e. 3-4 óra	0	0	0	1	1	2 (2%)
f. ≥5 óra	0	0	0	0	1	1 (1%)
g. változik, vagy alkalmilag	0	1	0	2	2	5 (6%)
i. nem vonatkozik rá	0	0	0	0	1	1 (1%)
j. nem válaszolt	0	0	1	1	4	6 (7%)
l. átlag (percekben)	13	37	37	50	77	44

* több mint egy válasz lehetséges

** a heti órákban megadott idő egy napra átszámítva

Megjegyzés: Egyes esetekben azon kérdésekre, amelyekre több lehetséges válasz adódott, és amennyiben lehetséges volt, a legmegfelelebb választ használtuk.

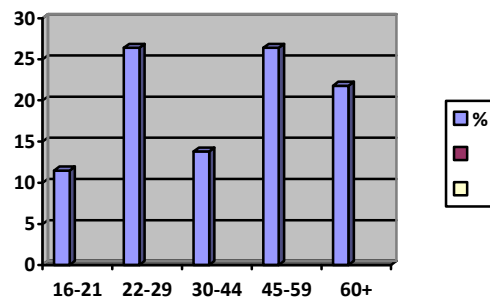
Megjegyzések a véleménykutatási kérdőívhez

A véleménykutatás célja általános felmérést készíteni a lap olvasói köréről, annak kézbesítéséről, a nyomtatott és elektronikus kiadás igényéről, az érdeklődési témákról, a válaszokat adó vezetők háttéréről és cserkészvezetői munkaidejükről.

Kik voltak a felmértek? A felmérés egy véleménykutatási kérdőív kitöltésével kezdődött. Az ívet túlnyomó részben a 2009 novemberében tartott észak-amerikai tiszti konferencián, valamint az MBVT által tartott clevelandi csapatlátogatáson, és a 2010-es központi jubileumi táboron résztvevők, továbbá a New York-i körzet csapatainak vezetői, töltötték ki. Közel 20-an a huszonévesekből, a fiatalabb, gyakorlati vezetők közül nem küldték vissza a kérdőívet, így kimaradtak a felmérésből. Összesen, az öt kerületet egybevéve, 87 cserkésztsiszt és felnőttcserkész mind, 16 évestől 85 éves korig, töltötte ki a kérdőívet. Köztük 15 aktív csapatparancsnok is volt, így összesen 36 cserkészcsapatot, a Szövetség aktívan működő csapatainak kb. kétharmadát képviselve. A résztvevők középtálg életkora 43 év, a 29 éven aluliaké 23 év, az utóbbiak a résztvevők 38%-át teszik ki. A legtöbb csapat aktív vezetői e korcsoport tagjai. Helyszüke miatt az itt közölt felmérés csak kivonat. Az egész tanulmány a kérdőívvel együtt a vezlap@yahoo.com címről igényelhető.

A korcsoportok megoszlása százalék szerint:

16-21 évesek	10	11.5%
22-29 évesek	23	26.4%
30-44 évesek	12	13.8%
45-59 évesek	23	26.4%
60 és azon felüliek	19	21.8%
Összesen:	87	100%

Néhány konklúzió és azok összefüggései

A kérdések számai egyeznek a kérdőíven feltüntetettekkel. Mit mondanak tehát ezek a számok?

- 1. A lapot a vezetők közel 1/5-e rendszertelenül kapja kézhez.

• A 2-es és 3-as kérdések válaszai alapján a lapot nyomtatottan kiadva „nagyjából az egész lapot” vagy „csak az érdekelt cikkeket” 64% olvassa, míg elektronikus formában kiadva ugyanazokat csak 55% olvasná alaposan.

Ha a felmérteket két csoportra osztjuk, akkor a 16-29 évesek inkább elektronikus formában olvasnák a lapot, míg a 30 éven felüliek inkább nyomtatottan kiadva.

• Érdekes viszont, hogy a 11-es kérdésre válaszolók 61%-a - főleg a huszonévesek és a 40-esek - a *Vezetők Lapja* internetes kiadását „nagyon” vagy „kevésbé” igénylik.

• 6. Az aktív vezetők 9%-a a lapot „mindig” vagy „sokszor” használja. Ez az alacsony számú érdeklődés vajon azért van, mert nem érdekli, nincs türelme vagy ideje olvasni, a magyar olvasási képessége nem kielégítő, vagy a lap tartalma nem felel meg az elvárásainak? Ez külön felmérést igényelne.

Viszont ha a rájuk nem vonatkozókat, a nem válaszolókat és a lapot nem kapó egy személyt leszámítjuk, a maradt 70 aktív vezetőből 11% „mindig”, vagy „sokszor” használja. Ha a „néha” használókat is beleszámítjuk, akkor összesen 79% használja a benne foglaltakat.

•10. A felsorolt 10 téma *mindegyike az olvasók* 19%-át érdekli. A legnépszerűbbek a gyakorlati cserkész munkáról szóló cikkek (84%). Ezt követik a cserkészvezetőknek szóló témák (66%), majd a cserkész elméleti témák (59%) iránti érdeklődés.

A személyi adatokról

•3. Érdekességként: a kérdőívet az öt kerület 12 országában született, 6 országban lakó, és 8 különböző állampolgárságot képviselők töltötték ki. Túlnyomó részük (92%) a III. és V. kerületbeli, tehát az észak-amerikai kontinens csapataiból és a központból van, összesen 36 csapatot képviselve.

•5. A felmérték 40%-a az Egyesült Államokban, 32% Magyarországon született, 66% amerikai vagy kanadai állampolgár, 22% kettős állampolgár, amiből az egyik a magyar.

•11. Csapathoz igazolt tiszttal összesen 84%. A vezetők 72% -ának van csapatbeli beosztása. Ezen belül 59% kizárólagosan csapatbeli beosztás. Összesen 32%-nak van körzeti, kerületi, vagy központi beosztása is.

A 16-29 évesek a felmérték 38%-át teszik ki, viszont a csapatokban a vezetői beosztások 97%-át ők képezik. Ez egészséges helyzetre vall: a cserkészkorúakat fiatalok vezetik.

•13. Az összejövetelekre való utazási időt megadó 70 aktív vezetőből 76% - itt leszámítva a 17 nem válaszolót és a rá nem vonatkozót - fél órán belül odaér.

•14. Csapatán belül 66% végez aktív vezetői munkát, 20% pedig más minőségben segíti azt. Több „szupercserkész” is van, aki csapatában egyszerre több beosztást is vállal.

•16. Állandó vagy gyakori cserkész munkát végez 72%. Leszámítva a 13 nem válaszolót és a rá nem vonatkozót, a 74 válaszolóból 82% naponta közel egy órát tölt cserkész munkával. Ebbe az alkalmilag cserkész munkát végzők is beleszámítanak.

•20. A vezetők 61%-a átlagban 44 percet tölt naponta számítógépnél cserkész ügyekkel, ami a cserkész munka idejének a 85%-a. Az eltöltött idő korcsoportról korcsoportra emelkedő irányt mutat, napi 24-től 87 percnyi terjedelemmel.

A csapatparancsnokokról

•15. A felmérésben 15 aktív (17%), tehát jelenleg szolgálatban lévő csapatparancsnok vett részt, 19 csapatot képviselve. Az átlag csapatparancsnok szolgálati ideje 5½ év. Szolgálatuk - akár kinevezetten, akár nem - több évet tesz ki a jelzettnél, mivel sokan a hivatalos kinevezés előtt már önállóan vezették csapatukat. Ez külön felmérést igényelne, de erre nem terjedt ki a kérdőív.

A felmérték között számos volt csapatparancsnok is van. Ha minden csapatparancsnok tisztségében eltöltött idejét számítanánk, akkor az sokkal több lenne, mivel előzőleg néhány esetben több évig is vezettek csapatot. Becslés szerint ez 10-20 %-al több is lehet.

Fischer Viktor ■

KITÜNTETÉSEK

Az évente négyszer megrendezésre kerülő *Magyarok Örökség Díj* 59. díjátadó ünnepségén - ezúttal a Magyar Tudományos Akadémián - a Bírálóbizottság 2010. július 16-án kitüntette a **Burg Kastl-i Magyar Gimnáziumot** fél évszázados (1958-1996) nevelői tevékenysége elismeréséért, mint a „Magyarság Láthatatlan Szellemi Múzeumát”. A bevezetőt Bakos István bírálóbizottsági tag mondta, majd Jókay Károly cst., a Jókay Család Alapítvány alapítója méltatta a gimnáziumot. 1958 és 1991 között két cserkészcsapatunk is működött itt, ahol számos cserkész és vezető vett részt a cserkész munkában, hozzájárulva a magyarság szellemi örökségéhez.

Az Egyesült Államokban működő Vitéz Törzsszék fennállásának 50. évfordulója alkalmából 2010. szeptember 12-én díszes oklevéllel tüntette ki a **Külföldi Magyar Cserkészszövetséget** magyarságmentő és ifjúságnevelő munkájáért, amit vitéz Waldner Tibor országos törzskapitány a *Vezetők Lapja* főszerkesztőjének adott át.

v. **II. Kun-Szabó István** cst.-et az Árpád Szövetség 2009. év novemberi találkozásán, kimagasló magyarság szolgálatáért tüntette ki, mint aki a nemrégiben megszűnt Rahway, New Jersey-i Magyar Klub bezárásakor beajánlotta a Clevelandi Magyar Társaságot és több más magyar szervezetet, többek

között a KMCSSZ-et is, hogy a megmaradt vagyomból megerősítse a magyarság szolgálatában álló szervezeteket.

Mészárosné Vareska Andrea cscst.-et, a Clevelandi körzet újonnan kinevezett parancsnokát, a Clevelandi Magyar Történelmi Társulat elnökét a Clevelandban székelő Árpád Szövetség a külföldi magyarság szolgálatáért 2009-es *Árpád Szövetségi Éremmel* tüntett ki. A Szövetség célja elismerni azon honfitársainkat, akiknek értékes munkássága, példamutatóan öntudatos magyar magatartása, és társadalmi tevékenysége szolgálja magyar közösségeinket.

Dr. Nádás Jánosné Ormay Gabriella (Kuni) cscst. felnőttcserkész vezetőtisztnek a Torontóban székelő Rákóczi Alapítvány, a 2010 januárban tartott hagyományos Rákóczi Bál keretében, okleveles és éremmel járó kitüntetést adományozott. Sokoldalú áldozatkész karitatív munkáját Ayklerné Papp Zsuzsa, az Alapítvány elnöke méltatta, aki külön kiemelte, hogy Kuni a csaknem 200 diák kollégiumi bentlakását tette lehetővé református iskolákban Kolozsvárott, Marosvásárhelyen, Székelyudvarhelyen és Nagyenyeden, valamint férjével, dr. II. Nádás Jánossal együtt, évente megszervezik a Clevelandi Magyar Társaság találkozóját.

† HAZAMENTEK †

vitész baranchi Tamáska Endre cscst.

ny. honv. tüzérezredes, volt m. kir. csendőrszázados, a Johannita Rend tagja.
(Nyíregyháza, 1913. május 30 - Sarasota, Florida, USA, 2010. június 4.)

A Ludovika Akadémia és a csendőrtiszti tanfolyam elvégzése után tisztként harcolt az orosz fronton az előnyreomuló szovjet hadsereg ellen. 1944-től 1950-ig orosz fogságban volt Szibériában. Egyike volt annak a 2000 magyar hadifogolynak, aki túlélte az meghurcoltatásokat az 50,000 fogságba ejtett katona közül. Miután hazakerült öt évet töltött az AVO felügyelete alatt kényszer munkatáborban, ahol a szibériainál is rosszabb bánásmódban részesítették a csendőröket. Az 1956-os szabadságharc alatt csatlakozott a Nemzetőrséghez. Ausztriába menekült és 1957-ben Amerikába emigrált. Pittsburghban telepedett le ahol szobrászként, festőművészként, heraldikusként és genealógusként kereste kenyerét. Többek között Truman elnök és II. Erzsébet angol királynő mellszobrát, valamint a Washington Nemzeti Katedrális ajtajára a bronz síkdomborműt ő készítette. Számos katonai és polgári kitüntetés tulajdonosa volt.

1962-ben megszervezte a Pittsburgh-i cserkészcsapatot, ami 1964-ben a 18. sz. Esze Tamás cserkészcsapat nevet kapta. A KMCSSZ-től 1965-ben vízből mentésért életmentő kitüntetést kapott.

Gyászolja felesége Ilona, valamint unokahugai és unokaöccsei. Emlékét kegyelettel őrizzük.

Saját életrajzából

Ujváry Julianna SJC, cscst.

(Körmend, 1921. január 29 – Pécel, 2010. január 16)

Julika polgári család sarja, apja katonatiszt volt. 1947-ben elvégezte a Közgazdaságtudományi Egyetem első két évét, majd szociális gondozó és népleány lett, végül hivatást érezve belépett a Jézus Szíve Társaságba (SJC). Rendje utasítására 1956-ban ő is menekült. Néhány évig Bécsben segített az ausztriai magyar menekülteknek, elsősorban egyetemisták lelki gondozásában, majd 1962-ben Torontóba rendelték. Itt került kapcsolatba a magyar cserkészmozgalommal.

1965 és 1968 között a 42. sz. Boldog Kinga (1999 óta Szent Kinga) leánycsapat parancsnoka volt, a központi vezetőképző törzsben kiképző és leányőrsvezetőképző-tábor parancsnok. Miután előjárói visszarendelték Bécsbe, 17 évig dolgozott a Magyar Egyházszociológiai Intézetben. Később a bécsi

Boldog Ágnes leánycsapat vezetői karának tagja, az európai kerületben a vezetőképző törzsben kiképző, majd a kerületi tanács elnöke volt. Először társelnök, majd később, haláláig, a Szövetség tiszteletbeli elnöke. Kitüntetései közé sorolható a *Jubileumi Emlékérem* (1970), a *Jó munkáért! Teleki-Emlékérem* (1980), és a *Sík Sándor-Emlékérem* (1990).

Egyénisége a cserkészereket tükrözte: egyeneslelkű, visszafogottan szókimondó, szolgálatkész, nagy tudású, szerény ember volt. Kora ellenére soha nem tartózkodott elfogadni és egyszerű, alacsony igényű feladatokat végrehajtani. Egyszerűen ott tette a dolgát, ahol éppen szükség volt rá. Számára az volt a fő, hogy teljesítse kötelességét Istennel, hazájával, a magyarsággal, és embertársaival szemben. Példaképünk volt és marad!

Göcsei Rita cscst., Budapest, és Szemerédi Tibor cscst., Bécs

Csoboth Tamás CSCST.

okl. kulturmérnök, közgazdász

(Gyula, 1928. január 24 – Oakland, Kalifornia, 2010. február 9)

Az Esztergomi Ferences Gimnáziumban bentlakó diák, ahol a cserkészlet máig is szerves része az intézet nevelési rendszerének. 1944-ben, a németek bevonulása, és az iskolák bezárása után, barátjával megszervezte Tatán a kerékpáros cserkész tűzoltó szolgálatot. A háború vége katonaként Németországban találta. Két éves angol hadifogság után került haza szüleihez. Magánúton letette az érettségit, majd elvégezte a József Nádor Műegyetemen a kulturmérnöki szakot. Beruházó mérnökként magyar repülőterek rövid- és távlati tervezésével foglalkozott. Barátaival Tatán megszervezte a cserkészrepülést, majd folytatta a Hármashatár Hegyen, ahol vitorlázó replülő és oktató.

Hazáját 1956-ban hagyta el későbbi feleségével, Tamás Évával. Winnipeg, Toronto, Los Angeles, utána Laramie, Wyoming, majd Berkeley következett. A továbbtanulás eredményeként világszerte mintegy 70 repülőter tervezésén és továbbfejlesztésén dolgozott. Egyben vezetői szerepet vállalt a cserkészletben, több szinten. Többek között a Los Angeles-i 17-es sz. csapatot segítette újjászervezni.

Elindította a San Francisco-i cserkészletet 1969-ben, amelynek tartó sziklája volt. A helyi két csapat a Szövetség mintacsapatai közé tartozott. Később a kaliforniai körzet parancsnoka lett. Megteremtette a körzet anyagi alapját. A rábízott vagy felvállalt munkákat mintaszerűen elvégezte. Ő szervezte meg az első közös táborozást a Los Angeles-i cserkészekkel, ami máig tartó szoros szeretetkört biztosít a kaliforniai csapatoknak. Ha kellett, őv. kiképző, rover vezető, történelem óra, földrajz, vezetői továbbképző, térképismeret és tájékozódás kiképző, fenntartó testületi gyűlés szervező volt. Tamásbá mindig kapható volt, de sose toladott. Ha kérték, ott volt, és később, amikor fiatalabb gárda vette át a stafétabotot messziről is mindig szemmel tartotta a csapatokat, a cserkészmunkát. Az első tábor a Sierra hegyekben érdekes kísérlet volt, olyan őrsvezetőkkel, akiknek még cserkész múltuk sem volt mind ez ideig. Ő volt az Acélember, de messze nem volt acélból, mert azon át érzett, ragaszkodott és csendben szeretett. Hatása nagyszámú cserkészre kiterjedt az egész Szövetségen belül. Gyászolja felesége Éva, gyermekük Csilla és Attila, és unokáik.

A Szövetség kitüntette a *Jubileumi-Emlékéremmel* (1970, 1980), a *Jó munkáért! Teleki Emlékéremmel* (1975), valamint a *Sík Sándor-Emlékéremmel* (1990).

Kedves Tamásbá, hiányozni fogsz!

*Tóth Attila cscst., kaliforniai körz. pk., Los Angeles,
dr. Gyulassyné Hites Györgyi cscst., Pelham, New York, USA , és Csobóthné Tamás Éva cst.*

Szabó-Fráter László cst.
(Budapest, 1933 – Zürich, 2010)

A II. világháború idején rendőr édesapját behívták katonának. A háború után nehéz, ínséges idők következtek: a frontról visszatérő családfő nem kapott munkát és a 12 éves Laci gondoskodott a család betevő falatjáról. A Műszaki Egyetem mérnöki karán tanult, ott ahol a 1956. október 23-án kitört a forradalom. Társaival együtt az első sorban harcolt az orosz megszállók ellen. Szeme láttára esett el több diáktársa. Ez a keserű élmény egész életében végigkísérte. A forradalom vérbe fojtása után Ausztrián keresztül került Svájcba. A svájci lakosság segítőkészségének köszönhetően sok diáktársával együtt Zürichben telepedett le. Tanulmányait ott, majd Németországban folytatta, ahol végül diplomázott.

1965-ben ismerte meg az akkor Budapestről érkezett Fráter Marianne-t. Életre szóló, 41 évig tartó boldog házasságukból három gyermek született. Magyarságtudata, forradalmár szelleme élete végéig áthatotta perceit. Lobogó lelkesedéssel állt ki minden magyar ügy mellett, alapítója volt a Zürichi Magyar Iskolának, ahol másfél évtizeden keresztül történelmet tanított.

Gyermekként, még a II. világháború előtt került kapcsolatba a cserkészmozgalommal. Hittel, meggyőződéssel, cserkészszellemben mutatott példát a Svájcban és egész Európában felnövekvő fiatalabb magyar generációknak, több évig mint svajci körzeti parancsnok is. Az európai kerület vízicserkész életében aktívan részt vett.

Nyugdíjbamenetele után segélyszállítmányok szervezésébe kezdett. Magyarországi és erdélyi árvaházaknak gyűjtött minden használható tárgyat és szervezte ezek továbbítását. Felesége halála után élete és óriási lendülete megtört, örömét unokájában, „kis napsugarában“ lelte. Krónikus, hosszan tartó betegségét az utolsó napig titkolta még gyermekei előtt is, saját szenvedésével nem akarta tetézni édesanyjuk elvesztése miatt érzett fájdalmaikat. Béke poraira!

Magyar-Molnár Teca, Zürich ■

A Vezetők Lapja terjesztői

Ausztrália:

Hevesi Nagy Bód Katalin cscst.

Dél-Amerika:

Argentína: Lomniczy Mátyás cscst.

Brazília: dr. Hársi Sarolta cscst.

Venezuela: Nyisztorné J. Judit cscst.

Európa:

Ausztria: Szemerédi Tibor cscst.

Németország: Jablonkay Péter cscst.

Svájc: Pilinszky Katalin cscst.

Európa többi országai: Jablonkay Péter cscst.

Amerikai Egyesült Államok:

Boston: dr. Fogarasi Miklós cst.

Buffalo: dr. Forgáchné Katalin cst.

Chicago: Stetz Andrea st.

Cleveland: Mészárosné Vareska Andrea cscst.

Garfield: Marshall Tamás cscst.

Los Angeles: Tóth Attila cscst.

New York: Pándi Árpád cst.

New Brunswick: ifj. Vajtay István cscst.

San Francisco: Királyné Szabó Krisztina fncs.

Washington: Köllüsné Paulovits Judit fncs.

Kanada:

Calgary: Pintér János cscst.

Hamilton: Jankuráné Hajdu-Németh Ágnes cscst.

Montréal: Szépné Kiss Bernadett cst.

Ottawa: Ács Szandra cstj.

Torontó: Magyaródy Tamás cscst.

„A magyarság nem a test, nem a vér, hanem a lélek kérdése” - Györffy István

Tartalomjegyzék

Fedőlap: Bodnárné Jámbor Ágnes és Ádám atya emléke	1
Felhívás: A <i>Vezetők Lapja</i> elektronikus kiadásáról	2
<i>Fischer Viktor</i> : Két kiváló cserkészvezetőre emlékezünk	3
<i>Némethy Judit</i> : Emlékezés Bodnár Gábornéra	4
<i>Lajtaváry Buza Mária</i> : Emlékek Bodnár Ágiról	5
Bodnár Gáborné Jámbor Ágnes cserkész-pályafutása	6
<i>Szentkirályi Endre, Szentkirályi Pál, ifj. Vajtay István</i> : Gondolatok Ádám atyáról	7
Ádám atya tisztségei a Szövetségben	9
<i>Cserhalmi Ottó</i> : Emlékezünk, emlékezünk	9
Felhívás: Segélynyújtás a vörösiszap károsultaknak	12
A KMCSSZ és a MCSSZ Fórumának 2010/11-es eseménynaplója	12
Hatvan évvel ezelőtt jelent meg az első emigrációs cserkészkönyv, <i>A Mi könyvünk</i>	13
<i>Ludányi András</i> : Trianon 90. évfordulójára emlékezünk	14
<i>Jablonkay Péter</i> : Az európai jubileumi táborról	15
<i>Fischer Viktor</i> : Csapatparancsnokok gondjai	17
<i>Fischer Viktor</i> : Véleménykutatás a <i>Vezetők Lapja</i> olvasóközönségéről	19
Kitüntetések: a Burg Kastl-i Magyar Gimnázium, KMCSSZ, v. II. Kun-Szabó István, Mészárosné Vareska Andrea, dr. Nádasné Ormay Gabriella	24
Hazamentek: <i>Őnéletrajzából</i> : baranchi Tamáska Endre	25
<i>Magyar-Molnár Teca</i> : Szabó-Fráter László	
<i>Göcsei Rita és Szemerédi Tibor</i> : Ujváry Julianna	
<i>Csobothné Tamás Éva, Tóth Attila, Gyulassyné Hites Györgyi</i> : Csoboth Tamás ..	
A <i>Vezetők Lapja</i> terjesztői	27
Tartalomjegyzék	28

Vezetők Lapja

(57. évf. * 107. sz.)

Külföldi magyar cserkészvezetők, felnőttcserkészek, és cserkészszülők lapja.

Megjelenik évente kétszer. Lapzártá: február 1 és augusztus 1.

A lap elektronikus formában letölthető a KMCSSZ honlapjáról (www.kmcssz.org), a sajtó leágazásról.

Kiadja a Külföldi Magyar Cserkészszövetség, 2850 Route 23 North, Newfoundland, NJ 07435, U.S.A.

Szerkesztők: Fischer Viktor cscst. (Wantagh, New York) és Lendvai-Lintner Imre cscst. (Morris Plains, New Jersey).

Munkatársak: Avvakumovits Ottó cscst. és Avvakumovits Ottóné Póka Erzsébet cscst. (San Francisco), v. Bócsay Zoltán

cscst. (Rocky River, Ohio), Cseh Gábor Anna cscst. (Newtown, Connecticut), Csémi Szilárd cscst. (Dunaszerdahely,

Szlovákia), Elekes Álmos fncs. (Chicago), Erdei Anna cscst. (Boston), Glaser János cscst. (Montréal), Hevesi Nagy

Adrienn cscst. (Sydney), dr. Némethy K. Judit cscst. (New York, New York), Szócs Melinda (Szeged),

Turner Klára cscst. (Cleveland, Ohio), Vince Ágnes cscst. (Woodbridge, New Jersey).

Technikai kivitelező: Szórád Gábor cscst. (Newfoundland, New Jersey).

A beküldött cikkeket, híreket, leveleket szükség szerint szerkesztve adjuk közre. Cikkeket, hozzászólásokat, véleményeket, ötleteket kérjük az alábbi címre küldeni: vezlap@yahoo.com.

Előfizetés egy évre US\$10.00. Tagdíjat fizető cserkészvezetők és felnőttcserkészek a lapot nyomtatva ingyen kapják. Előfizetéseket a Külföldi Magyar Cserkészszövetség fent megadott címére kérjük. A lap fenntartása érdekében adományokat köszönettel veszünk.

Vezetők Lapja (Leaders' Magazine)

Magazine for Hungarian Scout leaders

Published by the Hungarian Scout Association in Exteris, Inc., a non-profit organization